Skavtič

Glasilo skavinj in skavtov ZSKSS

Februar 2006

ZSKSS

TISKOVINA

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

PRILOGA

Nekaj materiala v pomoč voditeljem

Skavtinje in skavti

SVIN

NAŠE KORENINE...

...segajo na velik otok, Veliko Britanijo, kjer se je 22. februarja 1857 rodil Robert Stephenson Smyth Baden-Powell, nekaj let kasneje pa se je rodila tudi ideja skavtstva. Njegovo delo in začetki so imeli trdne korenine, zato skavtstvo še vedno živi. Začel je z 22 fanti na otoku Brownsea, danes pa njegovi ideji sledi 40 milijonov skavtov in skavtinj, od tega 4.300 v Sloveniji. Ta način življenja nam spreminja naš vsakdanjik, vedno kaj novega, divjega, nepozabnega ... Skavtski duh nas bogati in nam daje veliko izkušenj in spoznaj, priložnosti služiti in se žrtvovati za druge. Gospod Baden-Powell je bil izjemna osebnost. Skušajmo ga posnemati, nadaljevati in graditi njegovo idejo.

In kako to uresničujemo? Predloge, mnenja voditeljev in kako naši varovanci sodelujejo, najdete na voditeljskih straneh. Pa nikar ne pozabite na nagradno igro in pohitite, saj nagrada čaka le prve 3! Kdo je Čil? Vsi ga poznamo, kako ga izdelati si poglej na VV-straneh, kjer najdeš še veliko zanimivih ugank in iger, rešitve pa nikar ne zadrži zase in nam jih pošlji na naslov Skavtiča. Dragi izvidniki in vodnice...je bil kdaj vaš vzornik in ste občudovali, kaj vse ustvarja MacGyver? V tokratni številki se lahko naučite skavtskih trikov po njegovi formuli, preberete, kaj počnejo in kako se imajo čete po Sloveniji. Bi šli na izlet, pa ne veste, kakšno bo vreme? Odprite strani IV in se naučite nekaj o napovedi vremena. Dan spomina pomeni, da se cel dan spominjamo in se nam spomin na ta dan neizmerno izboljša...ne, ne, ne, to je nekaj drugega. Kaj je in kaj meni o tem logaški klan, si poglejte na PP-straneh. Zelo smo veseli nove knjige Skavt izpod peresa samega B-P-ja, preden se je lotite, pa le odprite pravo stran v Skavtiču in izvedeli boste veliko o tej novosti. Čaka vas tudi Črček, Porezen in izkušnje s skavti s posebnimi potrebami, pa tudi služenje, predstavitev stega, skrita oseba, duhovna misel ... Toliko zanimivega je pred vami, da vam želim prijetno branje tokratne številke ob vašem najljubšem soku, voditelji pa si le privoščite dišečo kavico.

Da ne pozabim, po naših stegih se dogaja toliko zanimivega, zakaj ne bi tega delili s celo Slovenijo in tudi nam dali kakšno novo idejo. Ni težko, vzameš list papirja in svinčnik, napišeš in nam pošlješ na: Skavtič, ZSKSS, Zrinjskega cesta 9, 1000 Ljubljana ali pa samo vklopiš računalnik, natipkaš in pošlješ na spletni naslov: skavtic@skavt.net. Pohitite, in si zagotovite prostor v naslednji številki vašega Skavtiča. Čas je do:

10. marca 2006

Ubogajte svoje voditelje, voditelji, imejte radi svoje skavte in skavtinje ter lepo počastite naš praznik, praznik skavtov, dan spomina.

Pridno se učite, da bodo počitnice in pust lepi, študentje pa ... vso srečo na izpitih!

Tjaša Knap, Prebrisana lisica, Cerknica 1

KAZALO

DUHOVNA MISEL 2
VOLČIČI IN VOLKULJICE 3
IZVIDNIKI IN IZVIDNICE 6
POPOTNIKI IN POPOTNICE 10
VODITELJI IN VODITELJICE 13
ODRASLI SKAVTI 18
SKAVT V SVETU 19
FOTO KOTIČEK 20
PREDSTAVITEV STEGA 21
OKOLJSKI KOTIČEK 22
SKRITA OSEBA 24
DOGODKANJE 25
TRAČI 30

ZSKSS

Tiskovino Skavtič izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov

Zrinjskega cesta 9, SI - 1000, Ljubljana

tel.: 01/ 433 21 30
GSM: 031/ 210 944
040/ 429 456

Glavna urednica:
Tjaša Knap

Uredniški odbor:
Bogdan Magajna, Karolina Vrtačnik, Simona Jeretina, Neža Čerin, Damjana Kern, Luka Novak, Štefan Erman, Alenka Oblak, Katja Brečko, Tjaša Knap, Maja Franko, Petra Pucelj, Janja Govekar, Darja Stele, Jernej Kovač, Erna Struna

Lektoriranje:
Tjaša Petkovšek, Rok Bečan, Damjana Kern, Simona Jeretina, Milan Kobal, Luka Pavlin

Tehnična urednika:
Štefan Erman, Jernej Kovač

Tisk:
Tiskarna Povše

E-pošta:
skavtic@skavt.net

internetna stran:
http://skavtic. skavt.net

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in na naslov ZSKSS.
Veselimo se tvojega odziva - tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši

Naklada: **3500 izvodov**
Cena izvoda: **300 sit**
Celoletna naročnina: **1250 sit**
Letnik **10/1**

ŽIVELA JE V NARAVI

»Prosili so me, naj podrobneje razložim, kako si zamišljam pomen religije, ko sem ustanavljal skavtstvo. Vprašali so me: 'Kako boste vključili vero?' Odgovoril sem jim, da vere ni treba vključevati, ker je že notri. Je temeljni dejavnik skavtstva« (B.P.).

V naši hiši smo se odločili, da bomo za okrasitev kupili živo smrekico, tàko, da jo bomo ob božiču naslednje leto in še naslednje lahko uporabili. Razveselili smo se, ko je spiritual pripeljal sicer majhno, vendar lepo raščeno drevesce. Postavili smo ga na podstavek v jedilnici, ga lepo okrasili, nanj namestili lučke in pod njega postavili sveto družino. Da bi se naša smrekica ne posušila, smo določili gospodinjo Jano, da bo vsake tri dni preverila, če jo je potrebno zaliti. Rečeno, storjeno.

Čez dobrih štirinajst dni sem opazil, da pod našim drevescem leži nekaj iglic. »Normalno, da nekaj starih utrujenih iglic odmre in da na njihovih mestih poženejo mlade, ki drevesu zagotovijo dovolj moči in svežine za življenje,« sem pomislil. Naročil sem gospodinji Jani, naj jih počisti in jo tako mimogrede vprašal, kako je kaj z zalivanjem. »Tako, kot smo se dogovorili,« je bil njen kratek odgovor.

Kak teden pozneje je nekdo od semeniščnikov, ki je bil na vrsti za strežbo pri mizi, po nerodnosti zapel okrasni trak na smrekici. V trenutku je bil del drevesca gol, pod njim pa je ležal kup suhih iglic. »Kako se je to moglo zgoditi?« mi je rojilo po glavi. »Živo drevo, ki ga dobro zalivaš, se ne more posušiti v nekaj tednih, četudi je v prostoru z 18 °C in relativno nizka zračna vlaga.«

Naslednji dan smo sklicali »krizni štab«. Gospodinja Jana je zagotovila, da je drevo zalivala toliko, kot se ji je zdelo, da le-to potrebuje vlage. Spiritual je rekel, da je ob izbiri in nakupu bil pozoren, da so bile iglice sveže in veje čvrste. Jaz sem pripomnil, da sem včasih nekoliko zmanjšal temperaturo v prostoru, da bi drevo ostajalo bolj sveže. Kaj bi torej lahko bil razlog, da se je posušilo?

Odločili smo, da ga predčasno pospravimo iz obednice in ga vržemo v smeti, za drugo leto pa bomo razmislili, ali bomo ponovno tvegali z živim drevescem ali bomo rajši kupili umetnega. Gospodinja Jana je še rekla, da bo ohranila lonec, v katerem je bilo drevo posajeno.

»Pridite pogledat, pridite pogledat!« je zaklicala gospodinja Jana. Ob smetiščni kanti je bil prazen lonec, nekaj zemlje in drevesce, ki je od sebe molelo štrcle požaganih korenin. Preden je bilo posajeno v lonec, je raslo v naravi in imelo močne in razvejane korenine. Ker jih ni bilo mogoče izpuliti in tudi ne spraviti v lonec, so jih obsekali. »Do prodaje bo še dovolj sveže in zeleno,« so verjetno mislili. »Drugo leto pa tudi moramo kaj zaslužiti.«

Slovensko skavtsko drevo raste že 16 leto. V naravi! Ima močne korenine. Razraščajo se v dolžnost do Boga, do drugih in do sebe. Humus Indije, Afrike, Britanije, Evrope in drugih celin kjer se je B.P.-jeva zamisel oblikovala in uresničevala, daje primerno podlago za rast. Vodo po potrebi priliva Izvršni odbor, vsak skavt in skavtinja pa diha v iglice drevesa, da medsebojno odgovarjajo na potrebo, ki jo imajo pri tem. Kaj pa svetloba?! Te je dovolj. Če le ostajamo zvesti koreninam in zakonitosti, da drevo najlepše raste v naravi.

Naše skavtsko drevo je zasajeno, tudi zalito in obsijano z žarki Božje prisotnosti. Ne pustimo, da mu požagajo korenine, mu jih stlačijo v pretesen lonec in odvlečejo v prijetno ogrevan in umetno razsvetljen prostor. Priskrbimo raje primerno opremo, da nas zunanji vplivi ne bodo ovirali in odvračali od branja iz knjige narave in Božje besede.

Bratje, nisem vam mogel govoriti kot duhovnim, ampak kot zgolj mesenim bitjem, kot nedoraslim v Kristusu. Mleka sem vam dal piti, ne jedi, saj je še niste zmogli. Pa tudi zdaj je še ne zmorete. (...) Jaz sem zasadil, Apolo je zalil, Bog pa je dal rast, tako da ni nič tisti, ki sadi, in nič tisti, ki zaliva, ampak tisti, ki daje rast, Bog. (1 Kor 3,1-2. 6-7)

Franc Zorec, Pozorni panter
Slomškovo dijaško semenišče Maribor

Spet je tu čas, ko že vse diši po novih dogodivščinah. Vaši smrčki gotovo že komaj čakajo novih doživetij na zimovanjih in pri drugih zimskih radostih. Preden pa se odpravite na nove love, si v tokratni številki Skavtiča poglejte nove ideje ter zanimive dogodke in nasvete. Še posebej pa bodite pozorni na to, kaj vam tokrat svetuje Akela! Želiva vam dober lov na vseh vaših poteh po džungli! Komaj čakava na vaše prispevke in poročila, ki jih bomo objavili v naslednji številki, tako da jih kar veselo pošiljajte na skavtic@skavt.net.

Petra Pucelj, Nežna kresnička, Šentjernej 1 in Simona Jeretina, Vztrajna kobra, Homec 1

AKELIN NASVET

Neža Čerin, Mirna srna, Ljubljana 4

ČILOVA POŠTA

VIRSKO KRDELO NA PRVEM LOVU IN SKALI POSVETA

(25. 11.–26. 11. 2005)

V petek, 25. 11., popoldne smo se volčiči in volkuljice Stega Vir 1 odpravili na letošnji

prvi lov. Odpeljali smo se kar proti Vačam, se tam naselili in začeli bivanje v deželi Assisija. Spoznavali smo življenje Frančiška, se prepričali, da je bil dober človek, in se naučili, kako iz navidezno neuporabnega kupa snega napraviti pravo zimsko bivališče. Snega smo imeli zagotovo več kot dovolj – časa pa prav tako – za vse snežne vragolije in zato smo postavili iglu, se kepali, zgradili volku brlog in na snežni poti iskali Frančiškove sledi. S Frančiškom smo odšli iskat geometrično središče Slovenije in ga tudi, kot se za volčiča spodobi, našli. Seveda pa nismo pozabili na cerkveno leto: pogovarjali smo se o adventu, izdelovali adventne venčke in se odločili, za kaj se bomo v tem času potrudili. S Frančiškom smo prepevali pesmi, se učili pospravljanja, tišine med nočnim spanjem in kako postati priden volčič. Naše mladiče smo preizkušali v skavtskem znanju: skavtski abecedi, mojstrskih besedah in volčjih zakonih. Kdor dokaže svoje znanje, je primeren za sprejem v krdelo, kar se pokaže na Skali posveta. Naš prvi lov smo zaključili v soboto, 26. 11. 2005, mladiče pa smo na Skali posveta preizkušali teden dni kasneje in ugotovili, da so prav vsi sposobni biti volčič oziroma volkuljica. Kako so to dokazali, pa bo potrebno vprašati tiste volčiče, ki so zanje dali besedo ali dve.

Prijetno topel volčji pozdrav iz našega brloga!

Urška Gams, Mirna tigrica, Vir 1

KAJINA SPRETNOST

DŽUNGELSKI POŠTAR

Spet je tukaj najhladnejši čas, ko džunglo prekriva debela snežna odeja. Nekatere poti so popolnoma neprehodne in še Bagira se jim raje izogne. Samo Čil ima še vedno vso džunglo pod svojim budnim očesom. Le kje leti? Že dolgo ga nisem videla ... Imam idejo! Kaj pa če bi Čila kar sama naredila? Se mi pridružiš?

Potrebujeva:

- raznobarvne ostanke papirja ali kolaža,
- lepilo,
- 2 papirnata kozarca,
- škarje,
- flomaster.

1. Najprej izdelava glavo. Vzameva kozarec, na katerega nariševa kljun in oči, tako kot kaže slika.

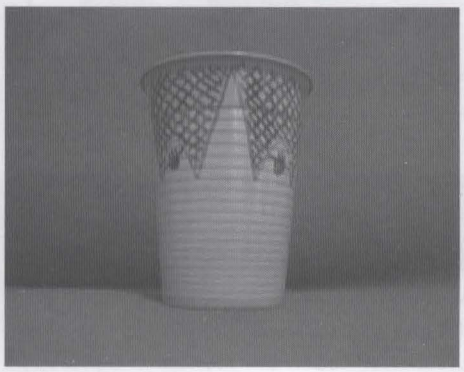

2. S škarjami odreževa s flomastrom označena polja in kljun zapogneva navzdol. Zadnji del kozarca nareževa na resice in jih tako kot kljun zapogneva navzdol.

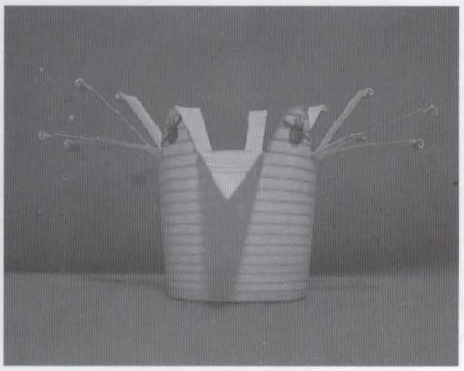

3. Izdelava papirnate harmonike iz pisanega papirja za Čilove noge in vrat. Harmonika za vrat naj bo malo krajša.

4. Iz papirja izreževa še stopala, rep in peruti.

5. Za Čilov trup uporabiva drugi kozarec, na katerega prilepiva krila, rep in noge s stopali.

6. Glavo in trup združiva s krajšo harmoniko, ki predstavlja vrat.

7. Čila lahko sedaj obesiva, da bo letel, ali pa ga posedeva, da si bo odpočil po napornem letenju nad džunglo.

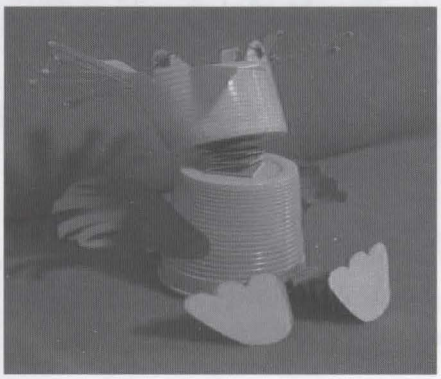

Dober lov po zasneženi džungli in naj ti Čil prinese veliko pošte!

Sara Stojan, Prijazna želva, Ljubljana 4

IGRE Z BAGIRO

Kaj storiti, če Mavgli izgine? In kaj če za nameček še starih volkov kar ni in ni nazaj, potem ko so ga šli iskat v džunglo? Kaj če se krdelo z mamo Rakšo in Ikijem znajde samo pred veliko nalogo? Zaupali vam bomo, kako smo situacijo reševali v okolici rakovih lovišč. Upamo, da vam bodo naše izkušnje v pomoč, če se kdaj znajdete v podobnem položaju.

Srečno naključje je hotelo, da smo srečali Hati, ki nam je povedala, da je videla rdeče pse, ki so vodili Mavglija proti bližnjemu travniku. Opazila je tudi, da so imele hudobe na kožuhih pritrjene lističe, na katerih so bili deli mojstrskih besed starih volkov. Ugotovili smo, da Mavglija ne bomo mogli rešiti sami in da je edini način za priklic starih volkov, da zberemo vse lističe s pasjih kožuhov, sestavimo mojstrske besede in prikličemo voditelje, ki bodo gotovo natančno vedeli, kako ugnati rdeče pse. Nismo želeli, da bi nas renčeče mrcine takoj prepoznale ali celo škodovale Mavgliju, zato smo si nataknili repe, da bi jim bili podobni, in šli v napad. Na začetku nam je šlo kot po maslu, potem pa so nam preglavice začeli povzročati rdeči psi. Nekako so izvohali, da naši repi niso pravi, in nam jih začeli krasti. Skupinica volčičev okrog Hati, ki je delila rezervne repe, je kar rasla in rasla. S skupnimi močmi nam je vendarle uspelo, da smo sestavili mojstrske besede in poklicali Akelo, Bagiro, Kajo in Baluja. Pridrveli so iz gozda, pregnali rdeče pse in ujeli njihovega voditelja, ki pa nikakor ni hotel povedati, kje je skrit Mavgli. Iki je pomislila, da bi rdečega voditelja požgečkala z bodicami in ga tako prisilila, da bi povedal svojo skrivnost. Uspelo je! Takoj ko smo izvedeli, kam so skrili Mavglija, smo tekli tja. Bil je ves premražen. Skupaj z njim smo se pogreli s čajem in okrepili s piškoti ter tako veseli praznovali svoj uspeh.

Barbara Tome, Prizadevna kavka, Rakova steza 1

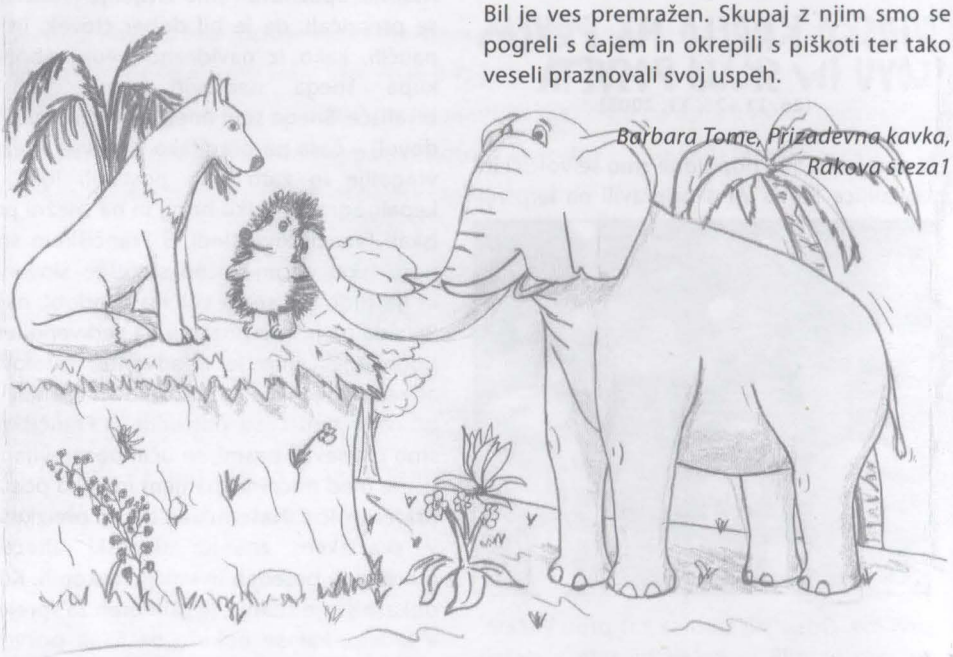

IKIJEVE ZANKE IN UGANKE

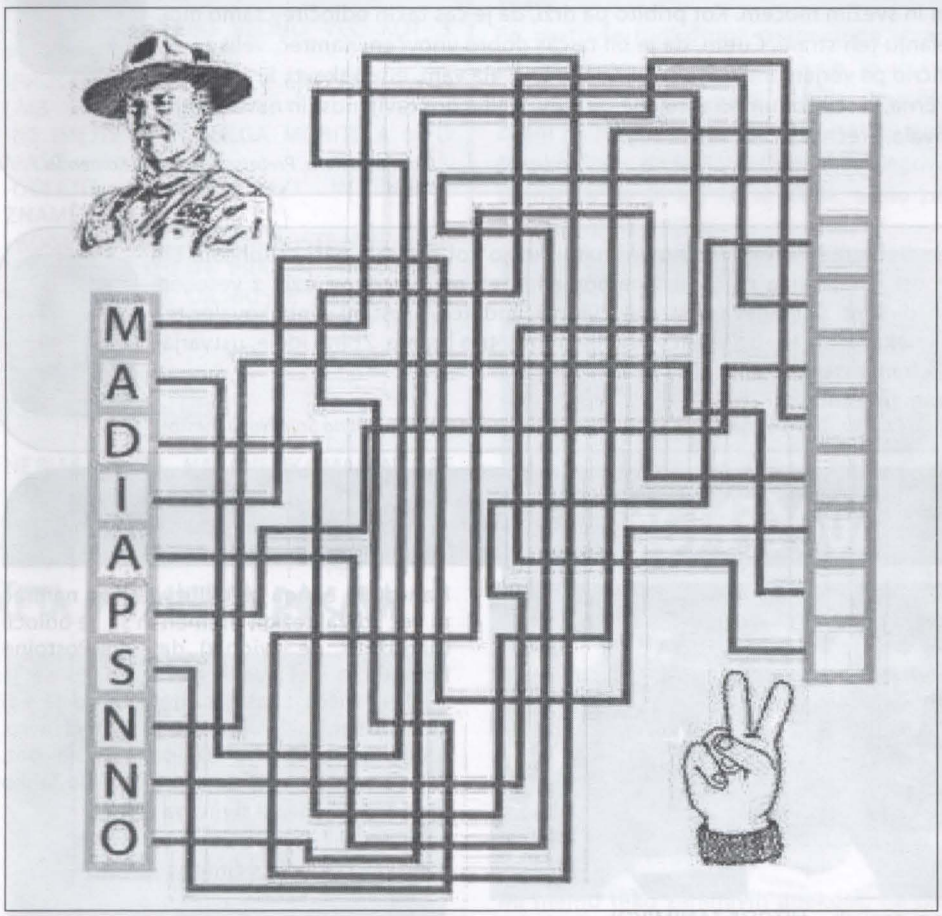

V džungli so se zapletle črke. Pomagaj jih popeljati z leve na desno stran! Le tako boš ugotovil, kaj skavti praznujemo v zimskem mesecu. Dober lov!

Pavel Menič, Bojeviti delfin, Novo mesto 1

Plen (rešitev), ki si ga ulovil, prepiši v kuponček in pošlji Skavtiču. Pripiši še svoj naslov. Morda boš imel srečo in ti bo Čil prinesel džungelsko presenečenje. Še prej pa bo z nagrado razveselil volkuljico ***Aleksandro Jezeršek iz Gorenje vasi****, ki je pravilno izpolnila kuponček (Frančišek Asiški) iz prejšnje številke Skavtiča. Čestitamo!*

BALUJEV BRLOG

»Priden volčič jaz postati si želim ... dragi Balu ... dragi Balu, obljubljam ti: zvest bom džungle zakonu,« so prepevali razigrani vočiči pred Balujevim brlogom, ki je bil pokrit z debelo snežno odejo. Peli so in peli, a zaman so čakali, da bi na plano prihlačal dobri stari učitelj džungelske postave. Balu je bil namreč ravno sredi zimskega spanja. Čeprav je pesem glasno odmevala, se niti malo ni predramil, saj je ravno tedaj sanjal, kako na nebu sije veliko sonce, on pa se s krdelom igra s kokosovimi orehi ob reki Vejngangi in poje vesele pesmi. Volčje petje pa je prebudilo nekoga drugega! Njegovega sostanovalca Pepeta, pajka po poklicu. Ob glasni pesmi se je njegova imenitna mreža malo pretrgala in revež se je tako zmedel, da se je kar naenkrat znašel na robu svojega pajčevinastega domovanja. Gledal je in gledal, kako bi našel pot v sredino mreže, kjer je najbolj toplo in prijetno, pa ni odkril prave stezice. Mu boš pomagal ti? Saj veš: »Volčič in volkuljica mislita na drugega kakor na samega sebe.« Pa dober lov!

Simona Jeretina, Vztrajna kobra, Homec 1

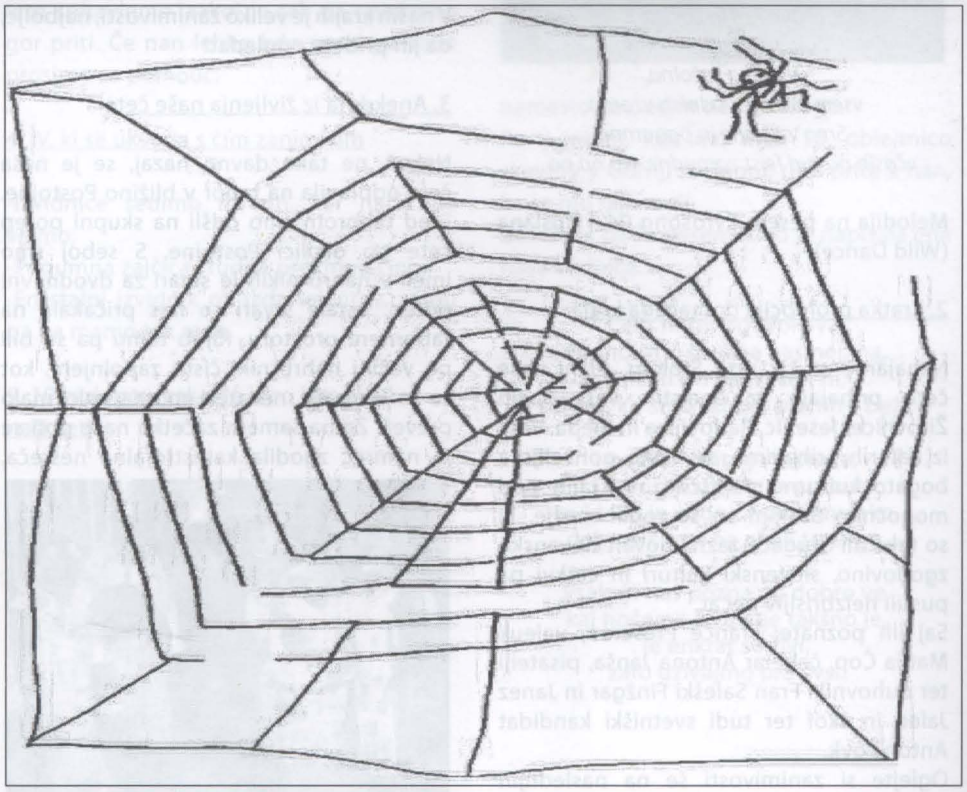

Ne vem zakaj, ampak v tem trenutku, ko se oziram okrog sebe in hočem iz glave prepoditi nagrmadene vsakdanje skrbi, da bi se naredil prostor še za kako »modro« misel za uvodnik Skavtičevih IV strani, mi je v oči padla misel, ki jo imam zapisano na listku nad pisalno mizo: »Ni pravega časa, ni napačnega časa, je samo naš čas ...«
Nisem bila prepričana, če sem se v pravem času odločila prevzeti uredništvo IV strani, niti nisem prepričana, če je čas pravi zdaj, ko sem se odločila vse to predati mlajšim in svežim močem. Kot pribito pa drži, da je čas takih odločitev samo moj, da je bil moj tudi čas, ki sem ga posvetila urejanju teh strani. Čutim, da je bil ta čas dobro vnovčen; namreč, veliko več, kot sem vložila, sem že prejela nazaj, optimistično pa verjamem, da to še ni bilo vse. Hvala vam, dragi skavti, ki ste v tem času pridno pisali in brali, hvala vama, Maja in Erna, ki sta pogumno sprejeli tale izziv. Vajina pripravljenost in navdušenje, ki ga izžarevata, mi je pravzaprav največja zahvala. Srečno!

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

Veliko je skavtskih vrlin, katere je treba razvijati in vrednot, ki nam služijo kot opora v naši skupnosti. Biti pripravljen in prevzeti odgovornost ostajata za naju med najpomembnejšimi, zato nov izziv z veseljem sprejemava. Toda ni najin namen, da sami oblikujeva IV strani. Izvidnik, vodnica, p/ostani sooblikovalec teh strani! Tako bomo skupaj naredili nekaj, kar nam bo vsem v veselje in prijetno branje. Zbiraj ideje, ustvarjaj, piši, riši... in nama pošlji na: maja.franko@yahoo.com ali erna.struna@gmail.com. Želiva vam prijetno branje.

Maja Franko, Zivahni metuljček Šentjernej 1 in Erna Struna, Rdečelična Šoja Novo mesto 1

SOOČENJE

TULEČI KOJOTI

1. Osebna Izkaznica čete

Ime čete:TULEČI KOJOTI
Voditelji: ALEŠ, DOMEN, MIRJAM
Vodi: ŽOLNE, VOLKOVI, SOKOLI
Število IV: 20+3
Starost čete:13 let
Klic: TULEČI KOJOTI!!! ... ZA VIŠJE POKOJNINE!!!
Himna:

Himna ŽOLN

Sam malo, smo žolne
res nikoli nismo bolne,
dve Ani in Lucija,
Mojca, Neža, Valentina.
Monika je žolna,
vsem nam je vodnica vzorna.
Smo vztrajne in pogumne
včasih pa tud fejst zamudne. Na na na ...

Melodija na pesem Evrosong 04 – Ruslana (Wild Dance)

2. Kratka promocija domačega kraja

Nahajamo se tik pod Stolom. Člani naše čete prihajajo iz enajstih vasi občin Žirovnice, Jesenic, Radovljice in Bleda. Vasi, iz katerih prihajamo, se lahko pohvalijo z bogato kulturno dediščino. V krajih pod mogočnim Stolom so se rodili možje, ki so tako ali drugače zaznamovali slovensko zgodovino, slovenski kulturi in cerkvi pa pustili neizbrisljiv pečat.
Saj jih poznate: France Prešeren, veleuk Matija Čop, čebelar Antona Janša, pisatelji ter duhovniki Fran Saleški Finžgar in Janez Jalen in škof ter tudi svetniški kandidat Anton Vovk.
Oglejte si zanimivosti še na naslednjih

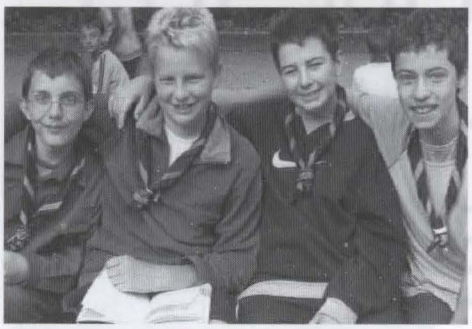

povezavah – HITRO&ZANIMIVO!
-http://www.zirovnica.si/
-http://sl.wikipedia.org/wiki/%C5%BDirovnica

V naših krajih je veliko zanimivosti, najbolje, da jih pridete pogledat!

3. Anekdota iz življenja naše čete

Nekoč, ne tako davno nazaj, se je naša četa odpravila na tabor v bližino Postojne. Pred taborom smo odšli na skupni potep čete po okolici Postojne. S seboj smo imeli v nahrbtnikih le stvari za dvodnevni potep, ostale stvari so nas pričakale na tabornem prostoru. Kljub temu pa so bili po večini nahrbtniki čisto zapolnjeni, kot se je izkazalo, nekateri morda celo malo preveč. Že na samem začetku naše poti se je namreč zgodila katastrofalna nesreča.

Nahrbtnik enega izmed izvidnikov namreč ni več zdržal težkih bremen in se je odločil (nahrbtnik, ne izvidnik), da sredi Postojne katapultira del svoje vsebine. Tako se je sredi cestišča znašla pašteta, ki jo je kaj kmalu "speštal" nič hudega sluteči avto. Nauk te zgodbe je: ko odhajaš na pot, vedno vprašaj svoj nahrbtnik, če bo lahko prenesel breme, ki si mu ga naložil.

4. IV, ki se ukvarja s čim zanimivim

Smo že takoj ugotovili, da se v naši četi ukvarjamo z zelo zanimivimi stvarmi.
Naši člani plešejo, se ukvarjajo, z računalniki, športom, pirotehniko :) ..... Imamo tudi člane, ki rušijo ljudi (ne uide niti stegovodja :), se smejijo, fantazirajo, nas zalagajo s priboljški, ...
Najbolje je, da se kar odločite in nas kontaktirate!

5. 10 razlogov, zakaj je lepo biti skavt v naši četi

1.... ker radi jemo pistacije in imamo fajn tabore
2.... ker, ko spimo, se lahko 3x obrnemo
3.... ker je zabavno in ker imamo tri spole
4.... ker imamo v bližini Gorenjko, ... Hoferja in Špar
5.... ker imamo najvišji STOL na svetu (visok 2236m)
6.... ker smo za višje pokojnine
7.... ker lahko spimo do 7:30
8.... ker nas večkrat obišče BP
9.... ker smo hitri in spretni (Jungle Speed)
10....ker, ko misliš, da si zadnji, vedno pride še nekdo za teboj

6. Zanimive, nenavadne, vesele, navdihujoče prigode iz tedna priprave in raznosa LMB po vaši župniji

TO VAM SVETUJEMO (preverjeno na lastnih izkušnjah pri pripravi na sprejem LMB):
- plačali smo kazen (60.000 sit) – NE VOZITE SKOZI NAVIDEZNO RUMENO LUČ NA SEMAFORJU
- VZEMITE S SABO VEDNO VEČ KOT 3 PRIŽGANE SVEČKE LMB
-PRIŽGITE VEDNO VSAJ ŠE ENO REZERVNO LMB
-NE IMEJTE PRIŽGANEGA MOBITELA MED MAŠO
-OGLEJTE SI LJUBLJANO IN NJENE ZNAMENITOSTI (BAR)
- KO SE ODPRAVLJATE, DA BOSTE NESLI LMB NA OBČINO, IMEJTE PRAZEN PRTLJAŽNIK V AVTOMOBILU, DA BOSTE LAHKO VANJ STLAČILI VSE SLADKARIJE, KI JIH BOSTE DOBILI

7.Nekaj po lastni izbiri.

NE BI SE HVALILI – NAŠA VELIKA MALENKOST – SUPER SMO!

ČETA MURINEGA ROKAVA

1. Osebna Izkaznica čete

ČETA MURINEGA ROKAVA
Drugi otrok Stega Gornja Radgona1

Vodstvo (pijejo kri in parajo živce):
Aleš Celcar – Živahen medved
Damjan Kokol – Navihani netopir
Miroslav Gerič – Delaven netopir
Petra Kocbek – Vztrajna štorklja

Vodi (edinstveni primerki):
3 dekliški: Mujcike, Pume, Medike
1 fantovski: Tigri

Število IV: 18
Starost čete:
Davno je že nazaj, tista jesen v lejti 1997, ko sta dva voditla (moškega spola) vodla četo s caa. 35 člani. Naši zdajšnji voditli so bli te v takem položaji, kot smo zaj mi, zatou pa nam »pijejo kri in parajo živce«.
KLIC: ČETA MURINEGA ROKAVA – OKOÜLI GRADA PA NAZAJ

2. Kratka promocija domačega kraja

Gornjo Radgono fsi poznajo po Radgonskih goricah, ki dela Zlato in Srebrno penino, pa tüdi po sejmi, kmetisko živilski je najbole znani.
So pa tü še tüdi drüge pomembne stvari oz. načik povejdano, znani lidje, ki so bli zlo pomembni za našo deželo. Najbole znani je Anton Trstenjak, te nah je tü tüdi Manko Golar, pa še Peter Dajnko in njegova Dajnščica pa še ker bi se najša, samo zaj nan je z glave vüjšlo.

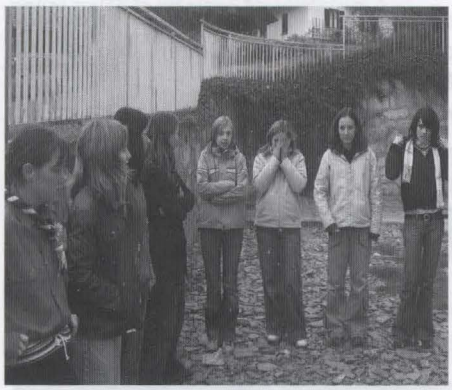

Mamo tüdi lejpi grad, tan so baje nekda notri vitezi tak dugo pili vino, ka jim je sfalilo pijače. Zatou pa zaj v Radgoni niše ne pije več tak rad.

3. Anekdota iz življenja naše čete

Mi mamo teko zanimivih anekdot, da niti sami ne vejmo, kaj je zanimivo. Prvo kaj nan je na pamet palo, je blou to, da je v naši četi na skupnih srečajih stalnih 12 deklin, 1 pubec pa 3 voditeli. Pa se že cejlo skavtsko leto spitavlemo, zakoj je tak pa nemremo gor priti. Če nan lehko kdo pomaga, lepo prosimo za pomouč.

4. IV, ki se ukvarja s čim zanimivim

-Izvidnice sedimo na riti, ker načik ne vejmo;
-Pogumna zajčica študira prekmurščino;
-En stalni izvidnik ne izda talentov, zatou pa ga mamo tak rade.

5. 10 razlogov, zakaj je lepo biti skavt v naši četi

1. Fajn.
2. Fajn.
3. Fajn.
4. Fajn.
5. Fajn.
6. Fajn.
7. Fajn.
8. Fajn.
9. Fajn.
10. in še enkrat fajn

6.Zanimive,nenavadne,vesele,navdihujoče prigode iz tedna priprave in raznosa LMB po vaši župniji

-Voditl ni dovola, da izvidnica pri meši na sprejeme Liči miru v Maribori obiše kolega iz drüge čete, ki je stal na drügi strani cerkve.
-Popotnik na slüžeji ni püsta izvidnici, da bi nosla svejčo; bal se je, da se bo spekla.
-Pogumna zajčica ni vedla, da če primeš notranjost pokrouva preja vujžgane svejče, dobiš črne prste.

7. Nekaj po lastni izbiri.

Kaj van naj povejmo?
Tou, ka so naši voditli zakon, je tak že znano okroug in okroug, da pa so popotniki še bojši, tou pa zaj vam povejmo, samo tega nej povejte voditelom, ke te bodo užaljeni. Te pa do nah že šteli preveč dobri biti.
Bi pa radi povedali, ka vabimo vse čete, v keri je več pubecof kot diklin, ka pridejo k nam na obisk ali pa ka bi fkup tabor meli. Me dekline pogrejšamo pubece, ka bi delali

namesto nas, eden nemre vsega.
Pa v jeseni, kda mo meli 10. oblejtnico skavtov v Gornji Radgoni, tüdi prite k nan, ka se mo fajn meli.
Za künec pa še pesem, ki jo je napisala ena naša vodnica.

Četa murinega rokava,
vedno smo družba nasmejana,
žalosti pri nas nikoli ni,
saj čas, ko smo skupaj prehitro beži.

Imamo voditelje taprave,
ki polni so smeha in zabave,
izvidniki in vodnice pa prav tako,
dobrosrčnost na okoli trosimo.

Vsak, ki nas pozna, to dobro ve,
kaj hočemo življenje takšno je,
le enkrat se živi,
zato uživajmo prav vsi.

JESENOVANJE KAMENČKOV SREDI TIHEGA OCEANA

28. vinotoka, leta Gospodovega 1865, smo ujetniki trdnjave Richmond (beri izvidniki in vodnice iz čete Kamenčki) pobegnili na Skrivnostni otok sredi Tihega oceana (neka zakotna vasica Bogu za hrbtom v Tuhinjski dolini).

V petek popoldne smo se brodolomci (:)) zbrali pred skavtsko sobo v Kamniku in skupaj odrinili v nam do zadnjega trenutka neznan kraj – to je bila še uro pred tem velika skrivnost obeh voditeljev – v Sela pri Kamniku.

Po srečnem pristanku smo kmalu začeli s programom in se za začetek razdelili po vodih: v 3 dekliške (Mačke, Pand in Pume) in 2 fantovska (Delfini in Orli). Sledila je priprava spalnih in bivalnih prostorov ter osnovna hišna pravila. Nadaljevanje je potekalo z roko v roki skupaj z različnimi skavtskimi temami. Na vsakem skavtskem srečanju pa se na začetku zgodi dvigovanje zastav. Mi smo to opravili skupaj z gosti, ki so nas obiskali.

Ura pa je počasi hitela v noč, zato smo se spravili k večerji. Zatem pa smo odšli ... ne spat, pač pa v temno noč, kjer smo slovesno sprejeli novince v četo. Po taki slovesnosti pa smo si privoščili pojedino ob tabornem ognju – hrenovke, ki jih je uplenil »časnikar Gedeon Spilett« (eden od voditeljev).

Po tako zanimivem dnevu pa je končno prišla še bolj zanimiva noč. Nočno telovadbo zaradi preveč energije, sproščene ob nepravem času, so ponočnjaki naredili kar v dveh etapah; najprej fantje, zatem pa še nekatere punce.

Po noči pa se dan pozna. Za dobro jutro smo opravili jutranjo telovadbo, po zajtrku pa smo imeli katehezo, v kateri smo obravnavali 10 Božjih in skavtskih zapovedi. Kmalu pa so nas obiskali nekateri klanovci iz klana »A je to ...« (steg Kamnik 1), ki so voditeljema pomagali voditi spominsko delavnico Bi-Pija, delavnico tabornega ognja in delavnico, v kateri smo se učili žaganja in sečnje lesa.

»Prišel je čas kosila, bratje, čas je da gremo ...«, za kosilo pa je bilo oz. so bile hrenovke od sinoči in odličen tvist. Sit(n)i smo dobili

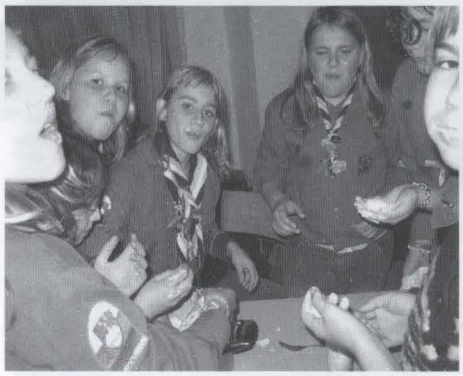

pravico do odmora, ki jo je vsak koristil po svoje, ter nadaljevali s kvizom o tradicijah v naši četi. Sledila je zanimiva anketa, ki smo jo kasneje s pridom uporabili pri dokaj demokratičnem sprejemanju pravil čete za novo skavtsko leto (nekaj o tem si lahko preberete tudi v kotičku smeha na zadnjih straneh Skavtiča). Pred sprejemanjem pravil pa smo imeli še večerjo.

Po večerji smo imeli častni svet čete, na katerem s(m)o bili imenovani vodniki, podvodniki in novi voditelj naše čete. Pri imenovanju sta nam voditelja umivala noge v znak, da moramo biti tudi mi kot Jezus, ki ni prišel, da bi mi Njemu stregli, temveč, da bi On stregel nam, znali pomagati in streči drugim.

V nadaljevanju pa smo se morali vsi »novopečeni« vodniki, podvodniki in voditelj, razdeljeni v 2 skupini, izkazati v izdelovanju sadne kupe. Rezultat: navdušeno občinstvo, vsi tekmovalci + že prej obstoječi voditelj popackani s smetano, ter dejstvo, da smo imele punce boljšo sadno kupo.

Po pisku tišine to noč ni bilo posebnih izgredov in zato tudi ne nočne telovadbe.

Zadnji dan. Najprej zajtrk, sledi oblikovanje maše, pospravljanje, kosilo, prihod staršev, maša, kjer smo namesto pridige predstavili skavtskega duha, ki smo ga spoznavali čez celo jesenovanje, predstavitev še nekaterih trenutkov na jesenovanju, sestanek za starše in odhod domov.

Kljub temu, da bi voditelja potrebovala nekaj dni počitnic (mi smo jih imeli), so nekateri udeleženci od jesenovanja odnesli okrepljene mišice, drugi malo več znanja, vsi pa zagotovo vsaj kakšen nepozaben dogodek in vezi, ki so nas med seboj še dodatno povezale.

Helena Zabret, Ustrežljiva mačka, Kamnik 1

Pozdravljeni! Pred vami je rubrika, Mladi MacGyver. V njej boste prišli na svoj račun vsi, ki radi kaj izumljate, rezljate, lepite in sploh vsi, ki se ne zadovoljite takoj z vsako kupljeno igračo. **Nekaj izdelkov, ki bodo predstavljeni v tej rubriki, je lahko nevarnih za ljudi in živali okoli vas**, zato boste ob le teh še posebej obveščeni o namenu uporabe. Pa začnimo z malo manj destruktivnimi izumi, da bodo svoje dobile tudi malo bolj umirjene duše.

MLADI MACGYVER

VOZILO NA ZRAČNI BLAZINI (HOVERCRAFT)

Ste se kdaj spraševali in ugibali, kako zanimiva bi morala biti vožnja s hovercraftom. Saj veste, tista pošast, ki se lahko pelje po vodi in po kopnem na zračni blazini? Sedaj boste lahko izdelali svoj lastni hovercraft, edina težava je le v tem, da se v njem ne boste mogli voziti.

Recept za hovercraft

Sestavine:

-CD, ki ga ne potrebujete več;
-balon (navadni, še boljše pa vodni);
-zamašek pollitrske plastenke (podoben tistim pri kolesarskih plastenkah);
-sekundno lepilo;
-manjši kos tršega papirja;
-plastičen lonček.

Izdelava

1. Nad luknjo od CD-ja prilepite malo večji krogec tršega papirja (večji od luknje CD-ja in manjši od luknje zamaška) in s šivanko vbodite kakšnih pet lukenj tako, da vse luknje gledajo skozi odprtino CD-ja. Pazite da krogec ne bo večji od velikosti zamaška plastenke.
2. Nato s sekundnim lepilom na isti strani CD-ja nalepite še zamašek.
3. Plastičnemu lončku izrežite dno ter spodnja dva centimetra lončka. Dobite cev in jo prerežite po višini, tako da se jo bo dalo razpreti. Služila bo kot držalo za balon, da ne bo drsel po tleh.

4. Sedaj pa na vrh zamaška le še namestite napihnjen balon in okoli njega nataknete plastično stojalo.

Uporaba

Poiščite ravno gladko površino (parket, ...) in hovercraft je pripravljen na nove izzive. Predlog za igro je izdelava dveh hovercraftov in potem tekmovanje, čigav se pelje dlje, otroci bolj destruktivne narave pa bodo že sami hitro videli, da se jih da tudi zaletavati v steno.

SAMOSTREL

Srednjeveški navdušenci naj nikar ne prezrejo tega članka, saj smo se spomnili tudi njih. Seveda gre le za igračo, vendar sva prepričana, da si marsikdo od vas dolgo želi kakšno tako stvar, ne pravo, samo tako, za v sobo. No, sedaj se boste naučili, kako izdelati svoj preprosti samostrel. Vendar pa ponavljava, z izdelkom ne streljajte v ljudi ali živali (tudi če boste streljali v pohištvo, mame ne bodo preveč vesele), saj jih lahko resno poškodujete.

Recept za samostrel

Sestavine:

-leseni količek;
-1 - 2 lista od žage za kovino (pobarajte dedka za njih);
-čvrsto vrvico – tetiva;
-nekaj palčk iz kitajske restavracije;
-palčke (lahko so tudi tiste za ražnjiče);
-lepilni trak.

Izdelava:

1. V leseni količek bolj na začetku do polovice zarežite zarezo, ki bo debela kot skupna debelina žaginih listov. Ko liste vtaknete v zarezo, jih pritrdite z kakšno ploščico, da vam ne bojo uhajali ven.
2. Na drugi strani količka po dolžini do polovice zarežite 2x2 mm globoko zarezo kot vzletno stezo za puščice.
3.,Izdelava preprostega sprožilca:
a) V količek pravokotno na žagine liste in na dolžini, do kjer bi radi imeli tetivo napeto, izvrtamo tako veliko luknjo, da skoznjo lahko teče palčka iz kitajske restavracije (svetujeva vrtanje na različnih mestih, tako boste dobili različne jakosti streljanja)
b) Skozi luknje v žaginih listih (v luknje, s katerimi naj bi se list pritrdil na žago) napeljete vrvico, ki bo služila kot tetiva.
c) Sedaj jo zataknete za palčko iz prejšnjega odstavka. Palčko morate samo še potegniti navzdol in tetiva se bo sprožila.
4. Izdelava puščic
a) Narežite kakih 5-7cm velike dele palčk.
b) Z lepilnim trakom po domišljiji oblikujte stabilizatorje, bolj konkretni pa lahko za špico v palčko zarinejo tudi špico risalnega žebljička ali kaj podobnega.
c) Druga, bolj družbeno koristna možnost pa je enako dolga slamica, kateri na eni strani za držanje smeri natlačite plastelin. Notranji prazen prostor pa je zelo primeren za prenos sporočil ali česa podobnega.

Mirko Silan, Pripravljeni kozorog in Marjan Moderc, Ostrooki kozorog, Ljubljana 3

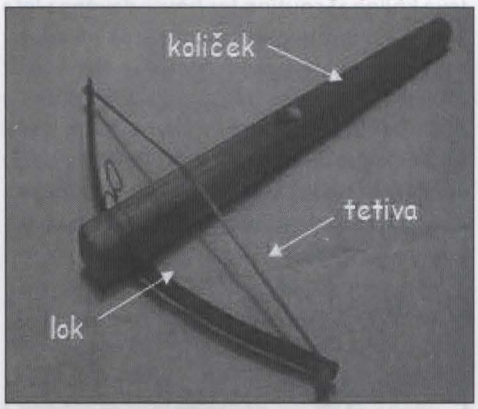

KAKŠNO BO JUTRI VREME ...

Dnevi so vse daljši. Sončni žarki nas že lepo grejejo in pomladanske rože so že pokukale iz zemlje. To je čas, ko se v nas začne prebujati nemirni duh, ki nas kliče k pustolovščinam. Res za skavte velja, da slabo vreme ne obstaja, pa vendar je dobro vedeti, kaj lahko pričakujemo naslednji dan. Seveda za nasvet lahko vprašamo vremenoslovce, toda pravi skavt se vedno uri v opazovanju narave. V nadaljevanju si bomo ogledali nekaj naravnih znamenj, ki nam pokažejo, kakšno bo vreme v prihodnosti.

Naši predniki so kot kmetje, pastirji, lovci znali dobro opazovati naravo in njena znamenja. Dobremu opazovalcu ne uide nič in tudi narava sama pomaga tistim, ki jo poznajo in spoštujejo. Veljavnost posameznih pojavov lahko potrdi tudi sodobna znanost. Za napovedovanje vremena ni potrebno, da imamo v žepu diplomo iz fizike, ali da poznamo vse vrste oblakov.

Lepo vreme nam napove večerna zarja. Večerna zarja nastane zaradi sipanja svetlobe na prašnih delcih, ki se nahajajo v stabilnem ozračju. Znak lepega vremena je tudi ragljanje žab v mlaki. Če lastovke lovijo mušice visoko v zraku, naslednji dan ne bomo sušili premočene obleke. Jutranja rosa je znak sončnega dneva; ob lepem vremenu lahko podnevi opazimo mesec, ponoči pa zvezde ne migotajo. So pa prej našteti znaki znanilci mrzle noči in jutra. Ob lepem vremenu bomo slabše slišali promet na cesti ali žvižg vlaka. Ta pojav lahko enostavno pojasnimo. Suh zrak je redkejši in težje prevaja zvok kot vlažni. Kar spomnimo se, kako dobro slišimo okolico, če se potopimo pod vodo.

Rdeča jutranja zarja napoveduje slabo vreme. Ob bližajočem dežju lastovke nizko letajo, živali so nemirne, muhe so neznosne, čebele se vračajo domov v čebelnjak, nikjer ne opazimo pajkov. Na potepu v gorah lahko opazujemo bodečo nežo (Carlina acaulis), ki ob bližajoči nevihti zapre svoj cvet. Podobno lastnost ima tudi ognjič (Calendula officinalis). Pred dežjem v gozdu lahko zaznamo močan in bolj izrazit vonj rastlin. Palerino lahko pripravimo, če se ponoči mesec obda s kopreno – svetniškim sijem. Prav tako nam slabo vreme napove medlo sonce. Migetajoče in jasno vidne zvezde ponoči napovedujejo dež.

Za Slovenijo velja pravilo: slabo vreme prihaja od zahoda. To pomeni, da nam zahodna stran neba napoveduje vreme v prihodnjih dneh. Oblaki, ki se pojavijo na jasnem zahodnem nebu, z veliko verjetnostjo prinašajo poslabšanje vremena. Nasprotno pa burja prinaša lepše vreme.

Vprašanje na nočni straži: »Kaj pa temperatura?«. »Ne vem, nimam termometra.«, se glasi odgovor. Izkušen skavt pa ve, da mu lahko pomagajo kobilice in črički. V toplem vremenu cvrčijo bolj pogosto kot v hladnem vremenu. Vsak si lahko izdela čričkometer. V naravo vzemi termometer, uro, beležko in svinčnik. V beležko si zapišimo, kolikokrat na minuto je čriček (kobilica) zacvrčal, ter zraven pripišimo temperaturo, izmerjeno s termometrom. Opazovanja opravimo ob različnih časih dneva, ob hladnih ter toplih dnevih.

Zanimiv opazovalni instrument si lahko napravimo iz jelkovega storža ali vejice. Ob lepem vremenu se luske odprejo, pred dežjem pa vsrkajo zračno vlago in se zaprejo. Jelkovo vejico pa pritrdimo na deščico, kot kaže slika. Ob lepem vremenu se vejica ukrivi navzgor, ob slabem vremenu pa navzdol.

Do poletnega tabora je še kar nekaj časa in do takrat se lahko dobro izurimo v opazovanju znanilcev vremena. Najbolje je, če si izdelamo dnevnik opazovanja. Vanj vsak dan zapišemo naša opazovanja. Tako bomo postali vešči poznavalci vremena in našega okolja.

Luka Močnik
Iznajdljivi Lisjak

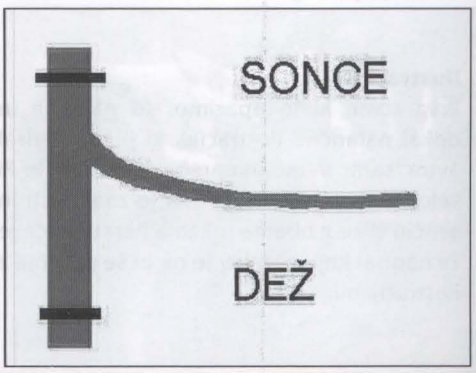

Pozdravljen dobri človek!

V tej številki boste lahko prebrali nekaj malega o Bi-Pi-jevi knjigi, na zalogi imamo nekaj predlogov za izlet, klanovci iz Logatca 1 so opravili krajšo anketo, predstavil pa se nam bo klan iz Slovenskih goric 1. S ponosom in veseljem pa lahko povem, da se mi je pridružila pri pisanju in urejanju PP-strani Marjetka Kofol, Cerkno 1. Ps. Prosim pošljite čim več idej in predlogov tem, o katerih bi radi brali, tako da skupaj oblikujemo PP-strani in sicer na naslov skavtic@skavt.net. Hvala za pomoč.

Marjetka Kofol, Cerkno 1 in Luka Novak, pozorni ris, Ljubljana 2

SKAVT

Tako se glasi naslov knjige, ki jo je spisal lord Baden-Powell of Gillwell. Polni naslov v prevodu se glasi »Skavt«, s podnaslovom »Navodilo za vzgojo dobrih državljanov«. Slovenci smo dobili svoj prvi prevod Bi-Pi-jeve knjige »Scouting for boys« davnega leta 1932. Knjigo je natisnila tiskarna »Merkur« v Ljubljani, njen predstavnik je bil Otmar Mihalek. Knjiga je bila svetlo zelene barve in je imela 347 tiskanih strani. Tako, to bi bilo nekaj malega za začetek. Verjetno se že sprašujete od kod sem dobil vse te podatke.

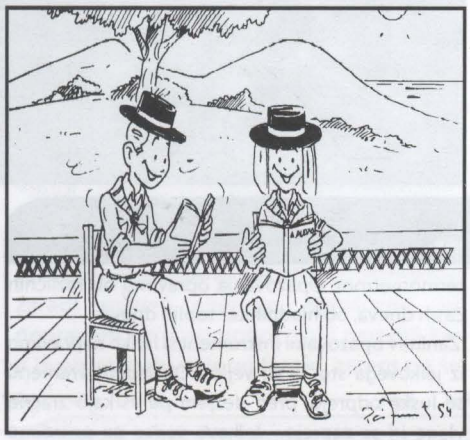

Najdba

Zahvala grem mojemu bratu Andreju. Originalno knjigo je po naključju odkril v antikvariatu. Naj kar na začetku povem, da je bila ta edina, tako da ne boste vsi po vrsti drveli v majhen knjižni hram. Vendar vam bom zaupal nekaj majhnih skrivnosti, ki se skrivajo na orumenelih straneh. Pa še to. Z združenja so mi sporočili, da imajo tudi oni še eno originalno knjigo, ki pa so jo dobili v dar od prijaznega darovalca.

Ilustracije

Prva stvar, ki jo opazimo, so nazorne in dokaj natančne ilustracije, ki jih je narisal avtor sam. Vemo namreč, da je bil Bi-Pi zelo spreten v tej veščini in je znal risati in senčiti slike z obema rokama hkrati. In če je že napisal knjigo, zakaj je ne bi še opremil z ilustracijami.

Poglavja

Poleg raznih karikatur in sličic opazimo tudi različno odebeljen tisk. Baden-Powell je namenil debelo tiskana mesta v knjigi v uporabo in na znanje voditeljem. Celotno knjigo pa si je Bi-Pi zamislil kot nekakšen vodnik in priročnik v prvi vrsti namenjen skavtom, današnjim IV-jevcem. Že sam začetek posameznih poglavij je zanimiv. Na začetku je »migljaj za vodje«, kot nekakšna popotnica vodstvu. Potem je sledilo poglavje in sicer se je imenovalo »Prvo kramljanje pri tabornem ognju«, seveda je sledilo tudi drugo, tretje, četrto in tako naprej. Vseh kramljanj je bilo skupaj 28. Kramljanje ob ognju je bilo zastavljeno kot najbolj učinkovit način dela- vedno v naravi.

Bi-Pi-jev zanos in misli

Na tej čudoviti poti spoznavanja skavtstva nas Bi-Pi osebno nagovarja in uči. Ne morete si misliti kakšni občutki človeka spreletavajo, ko bere Bi-Pi-jeve misli, besede, želje in navodila. Nekatere stvari so še danes aktualne, nekatere so popolnoma zastarele (npr. znanje prve pomoči), spet druge so nevarne (npr. reševanje ljudi iz gorečih poslopji). Vendar še enkrat poudarjam, da je knjiga sijajno napisana in čeprav so nekatere stvari zastarele in nevarne, besede pa arhaične, iz te knjige vseeno veje tak fantastičen navdih in zanos, da se ne da opisati.

Pomehkuženost

Veste, sam sem se prav ponosno počutil, da sem skavt, ko sem bral knjigo. Po drugi strani pa sem začutil rahel očitek, ki pa se ga tudi sam Bi-Pi ni zavedal. Moderni človek, če si to lahko seveda rečemo, je danes popolnoma izgubil občutek za naravo. Na nek način tudi skavti. Kako je to možno, boste vprašali. Saj hodimo po gozdovih in hribih. To je vse res, a…

Naj omenim le en primer. Baden-Powell si zimovanje ni zamislil tako, kot ga poznamo mi. Zimovanje si je zamislil kot tri do štiri dneven pohod po neznanem terenu. Spali bi na prostem (to ne pomeni v šotorih, ampak v snežnem zavetju), na seniku bi imeli pravico spati samo v primeru slabega vremena. Moramo si priznati, da smo morda v tem pogledu postali malce pomehkuženi. Bi-Pi si je zamislil skavta bolj utrjenega in manj pomehkuženega.

Vendar to ne pomeni, da smo izgubili na duhovni moči in skavtskem duhu. Naša vloga v družbi je nadvse pomembna in bi jo lahko še bolje utrdili z zgledom, ki veje iz knjige. To je bil tudi Bi-Pi-jev namen. Menim, da bi morala ta knjiga postati za skavte to, kar je za kristjane Sveto pismo. Iz knjige bi morali črpati navdih, voljo, ponos, željo po služenju in občutek po pripadnosti.

Dan spomina

Dan spomina. Včasih dobim občutek, da je to še en dan, ki je bolj ali manj »nebodigatreba« v skavtovem življenju. Ne bi smel biti. Seveda se moramo na ta dan spominjati Baden-Powella, a na kakšen način? Z mašo? Morda izlet? Služenje? Branje in refleksija odlomka iz knjige »Skavt«? Morda vse naštete možnosti in še kakšna za povrh? Čarobne formule ni, vendar menim, da bi moral vsak, če le ima možnost, prebrati Bi-Pi-jevo knjigo. Tako bi začutil in videl kakšen mogočen načrt in idejo je ustvaril konjeniški častnik angleške vojske.

Prihodnost

Rad bi še omenil, da na Združenju pripravljajo nov prevod in ponoven natis knjige Skavt. Naslov se bo glasil tako kot v angleščini »Skavtstvo za dečke«. V novi knjigi bodo Bi-Pi-jeve ilustracije, žal pa ne bo t.i. migljajev za vodje.

Vsem skavtinjam in skavtom želim, da bi ta dan spomina in vsi naslednji postali vir navdiha in zanosa za prihodnje delo in služenju Bogu in domovini. Tako kot si je zamislil naš oče Bi-Pi.

Luka Novak,, Pozorni ris Ljubljana 2

ANKETA OB DNEVU SPOMINA

SIMON – MIRNI JELEN
(Kaj ti pomeni dan spomina?)
Dan spomina mi pomeni dan, ko se spomnim na Bi–Pi-ja, obudim njegove skavtske začetke in obnovim skavtsko obljubo. Vsako leto se ga spomnimo tudi z nekakšno stegovsko proslavo.

TADEJ – DU-DI RACMAN
(Se ti zdi Bi-Pi zanimiva oseba?)
Baden Powell se mi zdi zanimiva oseba, saj nekako predstavlja vzor pravega skavta- vesten, priden, vesel, pogumen, zvest, pomaga bližnjemu in se ne sramuje.

BLAŽ – IZNAJDLJIVI SOKOL
(Kaj on pomeni zame kot skavta?)
Odkar sem pri skavtih, vedno nekaj poslušam o Bi-Piju. Kot skavt mi pomeni in ga vidim kot velikega človeka, ki ljubi naravo in se drži skavtskih načel. Drugače pa ga ne poznam dobro.

MATEJA – ŽIVAHNI KANARČEK
(Kakšen je bil kot človek? Morda veš kako si je on zamislil idealnega skavta?)
Po mojem mnenju je bil Bi-Pi zelo pozitivna, karizmatična oseba, dober organizator in rojen voditelj. Idealnega skavta si je zamislil kot osebo, ki je poštena, vztrajna, ljubi naravo in je zvesta Bogu.

MATEJ – VIU-VIU RACMAN
(Kako bi se ti odzval v podobnih situacijah, v kakršnih je bil Bi-Pi?)
Vesel bi bil, če bi bil lahko tak kot on, vendar ne bi šel v take ekstreme. Kot voditelj se srečujem s podobnimi izzivi, kot jih je imel on, tako da poskušam reagirati tako, kot se mi zdi da je najbolj pravilno. Zanimivo bi bilo videti začetke skavtstva.

ANJA
(Kaj misliš o vlogi njegove žene?)
Njegova žena Olave je prav tako pomembna kot on, ker ga je vzpodbujala in ga podpirala v njegovih odločitvah in dejanjih. Pomembno vlogo pa je imela tudi pri tem, da je skavtstvu dala tudi ženski pečat.

JURE – MODRI DIRKAČ
(Je morda po krivici v senci?)
Ne, saj ni v senci, pač pa je tako kot vsak človek, ki že dolgo ne tepta več tega sveta, ni ravno v središču dogajanja, naših pogovorov in vsakdana.

KLAN DIVJI PETELIN
(Katera je tvoja najljubša misel in zakaj?)
Če obupaš nad skromnim začetkom, se spomni na hrast, tisto močno, košato drevo, ki je začelo kot želod, ki je vzklil na tleh. V našem življenju tolikokrat začenjamo na novo, sprejemamo nove izzive, ki pa se nam ne posrečijo vedno tako, kot bi hoteli. Vendar je tudi neuspeh korak k uspehu, je del poti, ki jo moramo prehoditi.

Vaš klan-Divji petelin, Logatec 1

KLAN ČRIČEK SLOVENSKE GORICE 1

Ime in priimek: Slovenjegoriški črček
Rojen: 1999 (točen datum ni znan; po nekaterih virih že prej)
Kraj delovanja: Lenart v Slovenskih goricah (skavtska soba)
Značilnosti: O lenoba, lenoba, zvest ti bom... To za nas ne drži, saj imamo zelo veliko dejavnosti:
- *januar*: Se še privajamo na novo koledarsko leto. Zato gremo raje na zimovanje.
- *februar*: Pečemo krofe, jih jemo, jih jemo... Imamo čago za rojstni dan naše rutice, 8.2. in za rojstni dan našega Bi Pi-ja.
- *marec*: Hujšamo. Praznujemo rojstni dan Pogumne lastovke, Dobrosrčnega škorca in Petra. Jemo...
- *april*: Praznujemo dan zemlje in čistimo okolje. Praznujemo rojstne dneve Širokosrčnega črička, Odločnega jelena, Mateje in Nejca.
- *maj*: Poleg tega, da smo pridni v šoli, redno obiskujemo skavtska srečnja in gučimo o taborih.
- *junij*: Pripravljamo se za tabor. Praznujemo rojstni dan Prijaznega črička.
- *julij, avgust, september*: uživamo počitnice in gremo na tabor
- *oktober*: Pripravljamo se na novo skavtsko leto in na nove klanovce.Na veliko praznujemo rojstne dneve še za nazaj: Živahne lastovke, Optimističnega črička, Spretnega jelena, Prizadevnega črička, Zabavnega jelena in Tine.
- *november*: Izdelujemo adventne venčke (cca. 300) in se pripravljamo na advent. Praznujemo Klemnov rojstni dan.
- *december*: Raznašamo LMB, imamo novoletno čago, pripravljamo se na novo leto.

Značaj: Živahen, goreč in ponosen.
Spomin: Boleč spomin na komarje na taboru v Studenicah. Prijetnih spominov je puno, tak da se ne moremo odločiti za enega.
Odnos do drugih: Ljubezniv in pozoren (z besedo, dejanji in materialnimi dobrinami)
Moto: Skavt si v težavah žvižga in poje.
Duhovnost: Jezus je car.
Največja želja: Biti najboljši klan na svejti (to v bistvu tak že smo :))
Posebnosti: Obsegamo kar 9 župnij po katerih raznašamo LMB. Le kdo bi si mislo, da to vse zmore 6 klanovcev in 8 klanovk, od tega ena voditlca. Svaka nam čast!
Kontakt: http://slovenske-gorice1.skavt.net

TUDI ZAME SE NAJDE PROSTOR

Si lahko predstavljaš, da je med tvojimi prijatelji in prijateljicami v klanu dekle, ki je invalid, mogoče težko hodi, ali pa ima težave z orientacijo? Ali pa fant, s kakšno od oblik duševne prizadetosti, ki ga je strah stvari, ki se tebi zdijo samoumevne? Pa vendar je to mogoče in takšne klane imamo tudi v Sloveniji.

Tolmin 1 je steg, kjer so v četo sprejeli dve dekleti s posebnimi potrebami. Iz čete sta prišli tudi v klan, ena od njiju je lani prenehala, druga pa še vedno hodi na srečanja tolminskih Pužev, kjer je, kot pravi klanovodja Irena Mrak - Radovedni Kengoru, lepo sprejeta. »Dekleti se potovalnih taborov nikoli nista udeležili, ena od njiju težko hodi, druga pa ima motnjo v duševnem razvoju in težave z dihanjem, kar ju seveda ovira pri hoji, vedno pa sta (bili) na sestankih, kjer ju ni (bilo) tako strah. Dekle, ki še hodi pravi, da je vesela, da je lahko skavtinja«. Irena še doda, da je to dobra izkušnja tudi za mlade. Pravi, da je delo težje, veliko je prilagajanja, vendar je vredno poskusiti.

Marjetka Kofol, Cerkno 1

ZAKAJ BI SE SPLOH IGRALI?

- Z igro krepimo notranjega duha
- Z igro se sprostimo
- Pri igrah spoznavamo svoje prijatelje
- Z igro ohranjamo v sebi otroka
- Igre nas povezujejo
- Ob igri spoznavamo sami sebe
- Z igro sprostimo odvečno energijo
- Z igro ustvarjamo in mislimo
- Z igro drug drugega osrečujemo
- Z igrami najdemo odgovore na naša vprašanja
- Z igrami ohranjamo našo aktivnost in pripravljenost
- Igra vpliva na našo telesno rast, obenem pa z njo pridobivamo nova znanja
- Z igro razvijamo našo miselnost
- Z igro razvijamo naše sposobnosti
- Pri igri lahko uporabljamo domišljijo in v njej živimo
- Z igro spoznavamo okolje, ljudi okoli nas

Igre si lahko izmislite kar sami, če pa vam zmanjka idej ...

VSE O TEBI

Čas: 10 minut
Velikost skupine: neomejeno
Potrebščine: /

Ta vaja pomaga pri boljšem medsebojnem spoznavanju. Preberite naslednje trditve, udeleženci pa naj se ustrezno odzovejo:

A. Če imaš brata, zaploskaj z rokami.
B. Če imaš dve sestri, poskoči.
C. Če si srečen, udari z nogami ob tla.
D. Če imaš psa, pomežikni z očmi.
E. Če je tvoja najljubša barva rdeča, si z rokami pokrij oči.
F. Če verjameš, da je kajenje škodljivo, prikimaj z glavo.
G. Če tvoji starši kadijo, si pokrij usta.
H. Vsi, ki imate radi čokolado, si obliznite ustnice.
I. Če rad bereš, vstani.
J. Če ne maraš biti v družbi, kjer kadijo, z rokami pomahaj pred obrazom, kot da odganjaš cigaretni dim.
K. Če si poskusil kaditi, pa ti ni bilo všeč, si zatisni nos.
L. Če je tvoja najljubša barva rumena, se nasmehni.
M. Če rad tečeš in se igraš, prekrižaj prste na roki.
N. Če imaš mačko, pomencaj z rokami.

Vprašajte udeležence česa so se pri tej vaji naučili o drugih in česa prej niso vedeli.

KITAJSKI SKAVT (od 10 do 40 ljudi)

Nekoga iz skupine pošljemo iz sobe, medtem si skupina izbere besedo, ki jo bo moral prostovoljec ugibati. Skupina se razdeli v toliko skupin-zborov, kolikor je zlogov v besedi. Nato prostovoljec pride v sobo in vsi hkrati začnejo izgovarjati svoj zlog. Da je zabavneje lahko pojejo, šepetajo, vpijejo, govorijo hitro,...(primer besed: čevapčiči, kamnosek, živinoreja,...)

FIŽOLČKI (od 8 do 100 ljudi)

Članom skupine na začetku igre damo od 3 do 5 fižolčkov. Udeleženci hodijo po prostoru in navezujejo stike z drugimi, se pogovarjajo o vsakdanjih stvareh. Sogovorniku pa nikoli ne smejo odgovoriti z DA ali z NE. Ti dve besedi sta prepovedani. Kdor ju uporabi, mora drugemu plačati odškodnino z enim fižolčkom. Zmaga tisti, ki ima največ fižolčkov.

PACKA NA NOSU (od 5 do 30 ljudi)

Vsakdo si z drugo barvo naredi packo na nos. Nato zatemnimo prostor in se tipajoče premikamo po prostoru. Če na nekoga naletimo, si nekaj povemo (ime, kaj smo jedli za zajtrk, koliko smo stari, itd..). Za slovo si damo s packo na nosu drug drugemu piko na čelo ali lice. Čez nekja časa se igra prekine in na podlagi pack poskusimo ugotoviti s kom smo se srečali.

Mojca Polc, Športna kresnička, Zagorje 1

SKAVTI SPREMINJAMO SLOVENIJO!

»Zavedamo se bogastva naravnega okolja, v katerem živimo. Pri svojih dejavnostih spoštujemo naravo, v njej vidimo Božje delo, jo spoznavamo in se v njej učimo za življenje. Otroke in mladostnike vzgajamo k odgovornemu ravnanju z naravo.« (Zaveza ZSKSS)

»V Slovenijo vnašamo prakso okoljske vzgoje.« (Vizija ZSKSS)

Kje sem tu jaz kot skavtski voditelj, državljan, kristjan?

Res je, da vsi skavtski voditelji ne študirajo biologije, gozdarstva, vodarstva ..., vendar je naša **dolžnost**, da izvajamo okoljsko vzgojo. Kako?

Upam, da ima vsak izmed skavtskih voditeljev vsaj nekaj čuta do narave, ki si ga je pridobil z okoljsko vzgojo in življenjem v naravi. Bistvenega pomena se mi zdi ljubezen do narave, ki jo pridobimo s preživljanjem časa v njej in z občudovanjem le-te. Z nekaj volje in zavesti bi moralo vse ostalo priti samo. Pa nam dostikrat ravno manjka volje in zavesti.

Okoljsko vzgojo lahko v vejah vpeljujmo po skavtski metodi in skozi metodološke pripomočke. (Npr.: VV – ročne spretnosti, igra, velika igra, zimovanje, tabor; IV – izziv, podvig, igra, velika igra, dobro delo, zimovanje, tabor; PP – projekt, služenje, listina klana, posvet in raziskava, zimovanje, tabor). Za to je potrebno le nekaj domišljije in idej.

Če sami nismo pretirano domači z okoljskimi znanji in problemi, povprašajmo o tem druge voditelje in svoje skavte, ki nam znajo hitro navreči nekaj idej. Ideje lahko iščemo tudi na internetu in v literaturi (npr. Bodi pripravljen). Nekaj idej pa je zbranih tu spodaj:

- izdelava ankete,
- priprava ekološke poti,
- čistilna akcija, pobiranje smeti ob poti,
- predelava odpadne embalaže v nove izdelke,
- kateheza,
- fotolov na živali ali rastline, razstava fotgrafij,
- zasledovanje živali,
- izdelava/ogled filma,
- obisk odlagališča odpadkov,
- ločeno zbiranje odpadkov v skavtski sobi, na taboru,
- izdelava in delitev »eko« letakov,
- na izhod, srečanja, ... s kolesom,
- izdelava čistilne naprave,
- ogled čistilne naprave,
- gost na obisku ...

Pozanimamo se lahko tudi, če so morda kakšne potrebe v okolici (občina, krajevna skupnost, turistično društvo, lovska družina, planinsko društvo ...). Vsako leto trop za okoljsko vzgojo pripravi dejavnosti v povezavi z dnevom Zemlje in ponavadi je na nas, da stvar le še izpeljemo.

Do konkretnih učinkov naših dejavnosti, povezanih z okoljsko vzgojo, pa lahko pridemo samo, če vzbudimo v naših skavtih ljubezen do narave. »Narava na vsako vrsto mladeničev učinkuje z mogočno privlačnostjo, čim odkrijejo njeno slast. ... Napravite njegova čutila dovzetna za govorico in življenje živali, za čar zvezdnega neba, vonj cvetlic, silo gorovij, sončni zahod, čudno smotrnost v življenju posameznega sesalca, žuželke ali plazilca in njihovo razmnožitev na miljone bitij iste vrste.« (Baden-Powell) Pojdimo v naravo tudi na naših tedenskih srečanjih.

Ni potrebno veliko in že lahko spreminjamo Slovenijo.

Matej Hozjan, Marljivi jelen, Brezovica 1

ZAKAJ BRATI?

MNENJA VODITELJEV

Kako lahko pri voditeljskem delu uporabim Bi-Pi-jeve knjige, pri čem mi lahko koristijo?

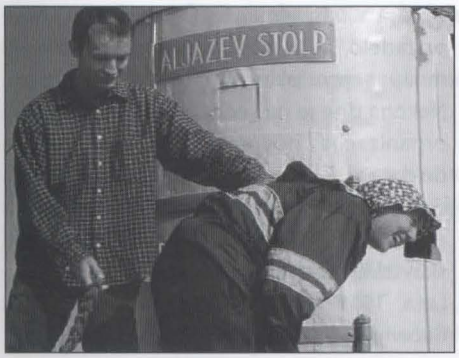

Pomembna se mi zdi Bi-Pi-jeva ideja, kako vzgajati, – to voditelji precej potrebujemo. Prav tako so zanimive njegove igre in, ko ti zmanjka idej, pridejo prav. Včasih smo tudi pri skavtih že preveč »moderni« in pozabimo, da je pomembno biti dober opazovalec, kot je to bil Bi-Pi. Tako so dobrodošle njegove ideje, kaj vse početi v naravi in kako pomembno je preživetje v njej. Že če dobro poznaš njegovo življenje, lahko marsikaj uporabiš. Vse njegove izkušnje na potovanjih, to, da si je upal nekam iti, da je znal srečati ljudi, da je pokazal mladim kaj drugačnega ... Vse njegove kratke misli ti dajo pogum za nadaljnje delo.

Predvsem se mi zdi, da lahko Bi-Pi-jeve knjige pomagajo voditeljem pri skavtski identiteti. To je kot neka ideologija, ki je potrebna pri skavtih, sicer smo lahko karkoli. Lahko nam pomagajo pri razumevanju

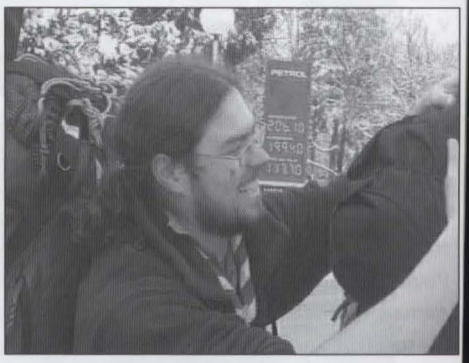

Sibila Nidorfer, Poslušna lisica, Maribor 2

svetovnega skavtskega gibanja, ker se mi zdi, da ga mi ne čutimo dovolj kot našega, ker se zdi preveč drugačno. Nenazadnje pa so nam njegove knjige lahko v pomoč pri idejah in pri delu z mladimi. Če bi več delali po njegovih zamislih, bi težje zašli s poti skavtstva (kar se zdaj včasih dogaja).

Filip Janžekovič, Ustvarjalni lev, Ptuj 1

Zelo se mi zdijo uporabne knjige s kakšnimi igrami in mogoče s konkretnimi idejami za izvedbo različnih dejavnosti. Sicer pa se mi zdijo Bi-Pi-jeve knjige pomembne predvsem zato, da te kot voditelja usmerjajo po poti, ki jo je začrtal Bi-Pi, saj se lahko na ta način bolj približamo pristnemu skavtskemu duhu, h kateremu je Bi-Pi vzgajal. Všeč so mi tudi kakšni napotki, ki priporočajo, h katerim vzorcem je prav, da se skavtski voditelj nagiba, saj se mora zavedati, da vzgaja predvsem s svojim zgledom.

Karli Štrbenc, Pridna medvedka, Novo mesto 1

Zakaj prebirati Bi-Pi-jeve knjige? Sem član velike skavtske družine, katere ustanovitelj je prav Baden-Powell – če mu je uspelo (ob Božji pomoči) ustvariti tako veliko in raznoliko družino, kot je skavtska, potem se verjetno kaj zanimivega, koristnega, skriva tudi v knjigah, ki jih je spisal. Bi-Pi je »družino« ustanovil in jo dobro vodil, tudi sam želim dobro voditi skavte. V kolikor ne bom poznal Baden-Powella in se zgledoval po njem, spoznaval skavtstva, kot si ga je zamislil on, ne bom vodil skavtov, temveč le neko karikaturo skavtstva.

Aleš Učakar, Razsvetljeni galeb, Moravče 1

LADY OLAVE ST. CLAIR BADEN-POWELL

NEKAJ DROBTINIC IZ NJENEGA ŽIVLJENJA

Olave St. Clair Soames se je rodila 22. februarja 1889 v Stubbing Courtu blizu Chestrfielda v Angliji. Imela je sestro Auriol in brata Arthurja, njena starša sta bila Katharine in Harold Soames.

Olave in Auriol sta skrbeli za kokoši svoje matere in se tako naučili podjetništva. Njuna odgovornost je bila tudi pomoč očetu pri vrtnarskih opravilih.

Olave je oboževala živali in se dolge ure igrala z njimi. Vztrajno je vadilo tudi violino. Plavanje je postalo eden izmed njenih najbolj priljubljenih športov skupaj s čolnarjenjem, drsanjem, tenisom, kroketom, nogometom, skvošem in hokejem.

Olave in Robert Baden-Powell

3. januarja 1912 sta se Olave in njen oče odpravila na potovanje. Vozovnici sta dobila v zadnjem hipu, ker sta si dva potnika v zadnjem hipu premislila, da ne bosta odpotovala. Olave je menila, da potovanje ne bo posebej zanimivo, dokler ni nekaj dni kasneje spoznala Roberta Baden-Powella.

Med Olave in B.P.-jem je bilo dvaintrideset let starostne razlike, vendar ju to ni motilo, saj sta bila globoko zaljubljena. Vendar se nista kmalu poročila, saj je bil lord Baden-Powell na poti okoli sveta, na kateri je imel namen obiskati skavte.

Meseci njegove odsotnosti so bili polni pisem. Vsako pismo je bilo podpisano s sličico taščice, katere izraz na obrazu se je nenehno spreminjal.

Prišel je čas, ko naj bi se Lord Baden-Powell vrnil v London. Olave je z veseljem čakala,

da ga bo ponovno videla. Nadvse je bila razočarana, ko je Bi-Pi takoj po vrnitvi obiskal le svojo mater in se z nečakom odpravil na obljubljeno ribarjenje. Ko je Olavin oče opazil, kako razočarana je bila njegova hči, je lordu Baden-Powellu poslal pismo. Ko je ta pismo prejel, je pustil vse in odhitel k Olave. Poročila sta se 30. 10. 1912.

Olavin najljubši čas so bili božični prazniki. Skupaj z možem sta se v tem času sprehodila po vasi, v kateri sta živela, in na vsakem hišnem pragu pustila drobno darilo.

Leta 1938 se je Olave skupaj z Bi-Pi-jem preselila v ljubljeno Afriko, v kraj Paxtu na domačijo Pax Hill v Keniji. Tu sta živela življenje, ki sta ga oba ljubila: življenje odprtih prostranstev.

Skavtinje in skavti

Septembra 1914 se je Olave ponudila Agnes Baden-Powell za pomoč v skavtskem gibanju. Agnes jo je zavrnila, ker naj bi bila Olave za takšno delo premlada. Čeprav je to Olave prizadelo, je še naprej pomagala svojemu možu s pretipkavanjem njegovih pisem. Nekega dne je na sedežu Dekliške skavtske organizacije povprašala o skavtstvu za dekleta v Sussexu. Povezali so jo z dvema damama iz Sussexa. Brez dovoljenja in s pičlim znanjem je Olave začela ustanavljati skavtske odbore po vsem okrožju.

Leta 1918 je bila Olave imenovana za načelnico skavtinj.

GLEJ DALEČ - TABOR VODITELJEV 2006

So stvari, ki jih človek ne sme zamuditi

Ne dolgo nazaj je eden izmed najboljših teniških igralcev na svetu odpovedal udeležbo na finalnem turnirju, ker je pričakoval rojstvo otroka. Kljub izjemnemu pomenu turnirja, se je odločil, da ostane ob noseči ženi. So stvari, ki jih človek ne sme zamuditi in rojstvo otroka je ena izmed njih.
Vsaka mati si želi pospremiti svojega otroka prvič v šolo in oče svojo hčer-nevesto pred oltar. Otroci ne smejo manjkati na zlati poroki svojih staršev. Nekatere stvari nam pomenijo res veliko in preprosto želimo biti zraven, ko se zgodijo.
Nekoč je bil tabor voditeljev, imenovan »Vihar upanja«. Tisti, ki smo se ga udeležili, bi ga opisali kot nepozaben, poln dogodivščin, novih prijateljstev. Od takrat je preteklo že mnogo vode. Generacije voditeljev so se zamenjale in že dolgo se nismo srečali. Srečati se in doživeti to, o čemer so mnogi med nami zgolj slišali pripovedovati.
Dragi voditelji! Kdor je doživel »Vihar upanja«, zagotovo ne bo izpustil letošnjega tabora voditeljev »Glej daleč!«. Tudi vsi ostali: ne zamudite te priložnosti in se nam pridružite. Vabim vas, da se skupaj srečamo s skavtskimi koreninami, ozremo na prehojeno pot in sanjamo prihodnost. So stvari, ki jih skavtski voditelj preprosto ne sme zamuditi!

Slavko Lenart Preudarni galeb, načelnik ZSKSS

DRAGOCENI VODITELJI!

Bi se radi spomnili čemu vse odrekanje prostega časa? Čemu vsa ta načrtovanja, trud, potrpežljivost in ogromno dela?
Si kdaj rečete: »Pa kaj za šmenta se toliko trudim?«
Vam kdaj zmanjka idej?
Imate kdaj občutek, da vsak steg vrtička le na svojem?
PRIDITE PO ODGOVOR NA TABOR VODITELJEV!
Pridite se spomnit bistva skavtstva in skavtskih korenin. Pridite spoznat in srečat svoje brate in sestre. Pridite končno enkrat uživat, medtem, ko drugi načrtujejo in »švicajo« za vas!
Pridite se zabavat, družit, sprostit in sooblikovat prihodnjost skavtstva na slovenskam.
Prebudite norčavega skavtka v sebi in se predajte gorepremikajočemu skavtskemu duhu!
Prdite oplemenitit smisel svojega prostovoljnega dela in pridite GLEDAT DALEČ.

Ker združenje rabi voditelje, ki so prežeti z bistvom skavtske vzgoje, ki so polni skavtskega duha in energije, ki so razgledani in na tekočem s celotno skavtsko sceno.
In ker si konec koncev to zaslužite.

Saša Aberšek Velikodušna želva, Poverjenica za usposabljanje voditeljev

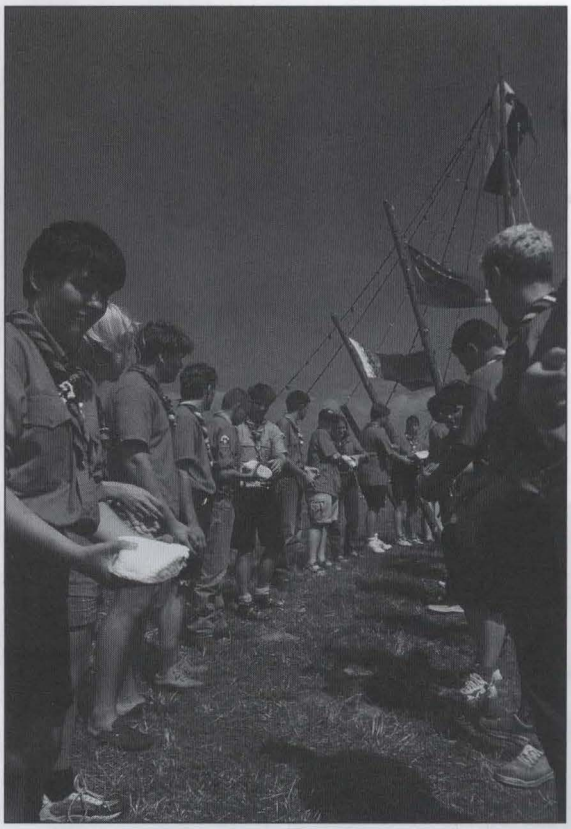

Ko ideja enkrat dozori ...

ali kako se je rojeval Glej daleč 2006

»Se spomniš trenutka, ko prvič si ogenj prižgal ...«

Himna Viharja upanja, zadnjega vseslovenskega skavtskega tabora v prejšnjem tisočletju (Slovenska Bistrica, 1999) je še vedno pogosto v ustih in (posledično) v ušesih mnogih skavtskih voditeljev. Prepevajo jo tudi tisti, ki se tega, za ZSKSS pomembnega dogodka, še niso mogli udeležiti.

Ne vem, kaj naj si mislim o Viharju. Spominjam se, da se še ob našem prihodu na taborni prostor ni vedelo, kdo bo glavni odgovorni za kuhinjo. To »čast« so organizatorji poverili kar enemu od nič hudega slutečih udeležencev. Spominjam se fantastičnih skečev o zgodovini ZSKSS. Spominjam se, da je bil takrat naš cilj napisati novo zavezo Združenja, ki potem ni bila napisana še več kot leto dni. Spomnim se zagona, navdušenja, spomnim se, da si na poti do WC-ja srečal toliko prijateljev, da te je že minilo. Bil sem že na eni poroki, za katero se je ljubezen rodila na Viharju ...

Spomini so takšni in drugačni. Toda eno je očitno: kot se še vedno prepeva himna, se tudi o Viharju še vedno govori. Ostal je del Združenja. Ostal je del naše kulture. Pustil je pečat.

Zato ni čudno, da so se ideje o ponovnem taboru voditeljev pojavile že pred nekaj leti. Prvo delavnico na to temo smo izvedli že leta 2003. Izkazalo se je, da bi kar dosti voditeljev prišlo na tabor; kar tako, da bi se družili, da bi bilo fino ... Pa nas je streznil dvom starih skavtskih mačkov: »Samo za druženje tabora ne potrebujemo. Za to gre toliko energije ... Če je samo zato, se ne izplača!« In ideja je šla za nekaj časa nazaj v male možgane.

A ne za dolgo. Za kakšno leto, nič več. Na poverjeništvu za program smo snovali nov vzgojni namen. Korenine pa to ... Toda pot do korenin ni bila tako enostavna. Kar dolgo pot je bilo potrebno prehoditi, da smo prišli do končnega rezultata.« In med tem so kar nekoliko nadležno kljuvali pomisleki iz malih možgan: odkrivati korenine ... tega bi se najlaže lotili na nekem velikem, skupnem dogodku ... kaj ko bi ... tabor ...?

Ideja je rasla in pogovarjali smo se o kandidaturah za novi izvršni odbor. Pa o tem, kako naprej, tudi o tem, katere bi bile prednostne naloge novega IO-ja. »Veliki smo postali,« smo ugotavljali. To je že fino. Toda zaradi tega smo tudi manj enotni. In manj tistega pristnega, temeljnega duha je čutiti. Pa SKVO-ji. Namesto da bi bili voditeljem opora, so jim včasih takšno breme! SKVO-ji so glavni problem. Vsega ne moreš rešiti. Toda če bi se okrepili SKVO-ji, te osnovne celice stegov in skavtskih skupin ... tu imamo največ rezerve. In spet: »kako dobra izkušnja za SKVO-je bi bil lahko tak tabor ... vsi skupaj bi lahko zadihali isti zrak!« In odločitev je padla. Predstavljena je bila širši javnosti in svet Združenja je marca 2005 potrdil odločitev: tabor bo.

Vsa velika odkritja so se na svetu pojavila na več koncih hkrati. Ne morem trditi, da je bilo tako tudi z Glej daleč. Toda imam občutek, da je zdaj pravi čas. Čutim, da na taboru še zdaleč ne bo šlo le za druženje, ampak da z odkopavanjem korenin po SKVO-jih začenjamo za tabor dihati vsi voditelji. Čutim, da tabor povezuje več različnih organov Združenja, ki bodo vsak po svoje ta skupni teden uporabili za dosego kakšnega cilja. Čutim, da nas skupni zrak v Retečah že čaka!

Zavedati pa se moramo, da bo prvi teden avgusta le pika na i nečesa večjega. Samo tabor ne bo dovolj. S piko ne bo problema, toda, kaj je »I«? »I brez pike« je proces, za katerega upam, da se bo zgodil v vsakem od nas. Proces razmišljanja o skavtstvu, proces izmenjave izkušenj in idej, proces poglabljanja naše prvobitne ideje, proces razpravljanja o skavtski metodi. »I« se mora začeti že zdaj!

Matej Cepin Plemeniti čuk, POPR

Izziva, na katera želimo s taborom odgovoriti:

1. **Voditelji spoznavajo idejo skavtstva in z uporabo skavtske metode spodbujajo člane k prevzemanju odgovornosti.**
2. **Krepitev SKVO-ja, da postane pomembna opora voditeljem pri njihovem delu in osebnostni rasti v skladu z vrednotami ZSKSS.**

Vzgojni namen 2005-2008, ki ga bomo na taboru poglabljali:

V ZSKSS bomo v letih od 2005 do 2008 z ozaveščanjem o skavtskih koreninah vzgajali v dejavne skavtinje in skavte.

POGLED SKOZI SVETO PISMO

Zadnji vzpon

»Leta so me pošteno načela,« si je mislil starec, ki je počasi sopihal proti vrhu gore. Pot je prekinjal z dolgimi postanki, ko je lovil sapo in zbiral moči za naslednje korake. Toda dolgi premori niso bili samo za telo. Dudi njegova duša jih je potrebovala. Vsak korak, ki ga je naredil je bil kakor nova slika preteklosti. Tako natančno je vse videl. Kar naenkrat mu je bilo jasno, kje bi lahko ravnal bolj odločno. Podoživljal je stiske in napore. Videl je, kje je premalo zaupal ljudem in kje se mu je zdelo, da ga je Elohim pustil na cedilu. Ob kakšnem še posebej trdem koraku, ko je bil dih še posebej težak in noga kakor prilepljena k tlom, se mu je zazdelo, da se spominja še celo teme v košari na gladini Nila.
Toda tako je bilo samo, dokler se ni zaustavil in nadihal. Ko je kri dobila svežega zraka, so njegove misli postale bolj svetle. Razsvetlile so jih slike uspešnih in bleščečih trenutkov. Kar na smeh mu je šlo ob spominu na izhod. Pa prehod ... res nekaj izjemnega. Pa postavitev pomočnikov. Srce mu je igralo ob misli na lepo postavljene tabore in vzdušje v njih, ko so vsi hrepeneli po prihodnosti. In tisti veličastni trenutki sklepanja zaveze, ko so vsi v en glas klicali svojo obljubo Najvišjemu!

Prispel je na vrh. Pred njim se je odprl neverjeten pogled. Kakšna dežela! Rahlo je priprl oči in zdelo se mu je, da so se med po dolinah začele rasti hiše, da so se med polji znašli ljudje. Njegovi ljudje, njegovo ljudstvo – izvoljeno ljudstvo. V mislih so mu začele odzvanjati obljube: »Tvojega ljudstva bo kot peska ob morski obali. Dal ti bom rodovitno deželo.« Zdaj je vedel, da zgodba o Abrahamu ni izmišljena zgodba. Tiso, kar je nekoč poslušal kot zgodbo preteklosti je sedaj pred njegovimi očmi postajalo sedanjost in videl je, da prihodnost bo.

V dolino je šlo lažje. Vdihi in izdihi so bili sproščeni. Razlog je bil v poti navzdol. A ta ni bil najpomembnejši. Lažje je bilo njegovi duši, ker je spoznal, da njegovo vodenje ni bilo zaman. Jasno se je videl kot delček projekta, ki ga presega, ki je veličasten, ker ga vodi Elohim. Ampak jasno je tudi vedel, čutil, videl, da je prav on nezamenljiv delček tega projekta v sedanjosti.

TABOR VODITELJEV 2006

Preberi: 5Mz 31 – 34

Premisli:

Kakšen je tvoj pogled na prehojeno pot tvojega življenja, stega, voditeljstva... Kako vidiš deželo prihodnosti? Kakšen je tvoj trenutek sedanjosti?

Opis tabora

Glej daleč se bo začel 30. julija na različnih koncih Slovenije. Tako imenovane potovalne skupnosti bodo iz različnih krajev po Sloveniji krenile na pot. Popotovanje bo doživljala vsaka skupnost na svojevrsten način. Tudi o koreninah bo tekla beseda, pot pa bo zanimiva in prav na koncu se boste po vsej orientaciji, ki jo premorete, morali znajti na prelepi gorenjski. Natančneje bi po treh dneh potovanja morali priti v Reteče pri Škofji loki, kjer vas bomo na tabornem prostoru z veseljem pričakovali. Tam boste odložili svoje nahrbtnike in pričeli tako imenovani stacionarni del tabora. Skupaj bomo slovesno otvorili tabor, hodili na delavnice, se pogovarjali o metodah, se zabavali ter počeli še veliko zanimivih stvari, ki nas bodo povezovale.

V soboto, 5. avgusta bo zaključni slovesnosti sledilo še potovanje domov. Upamo pa, da s spremembo v vsakem izmed nas in v celotnem Združenju.

Na tabor se boste SKVO-ji lahko prijavili od 15. februarja naprej, časa pa boste imeli do 31. marca. Ob prijavi na tabor se boste tudi odločili za element skavtske metode, ki se mu boste nekoliko bolj posvetili. Najkasneje do 30. aprila mora vaš SKVO izbrati tudi svojo korenino. To lahko storite na spletni strani http://korenine.skavt.net, kjer najdete tudi vsa navodila.

Spletna stran tabora voditeljev

Spletna stran tabora voditeljev »Glej daleč« bo vsak čas pripravljena za obisk slovenskih voditeljev. Na njej boš lahko redno spremljal novice o dogajanju do tabora, tekom tabora pa bomo skrbeli za redne novice in foto galerije s tabora. V času priprav na tabor boš na spletni strani lahko našel vsa navodila za pripravo vašega SKVO-ja na tabor voditeljev. Spletna stran bo SKVO-jem omogočila tudi prijavo na tabor preko spleta, koledarček pa bo poskrbel, da boš vse opravil in pripravil pravočasno, če le ne boš pozabili pogledati nanj.

Ne pozabi torej na http://glej-dalec.skavt.net in jo redno obiskuj in spremljaj dogajanje!

P.S.: Stran je trenutno še v izdelavi, ne manjka pa veliko, da ti bo na voljo...

Tehnična podpora

Da bi se udeleženci na taboru počutili kar najbolje, je pomembna dobra tehnična podpora. V vodstvu tabora se zavedamo pomembnosti aktivne udeležbe voditeljev, zato so aktivni voditelji izvzeti iz tehničnega osebja. Kljub temu pa se obračamo nate, da skupaj s tvojo pomočjo zberemo čimveč popotnikov in popotnic (nad 17 let), ter neaktivnih voditeljev, ki bodo sestavljali tehnično osebje. V mesecu februarju bo luč sveta ugledala prijavnica, s katero spodbudite vse možne kandidate. Prijavnice bomo sprejemali do 31. 3. 2006.

Vestni oven

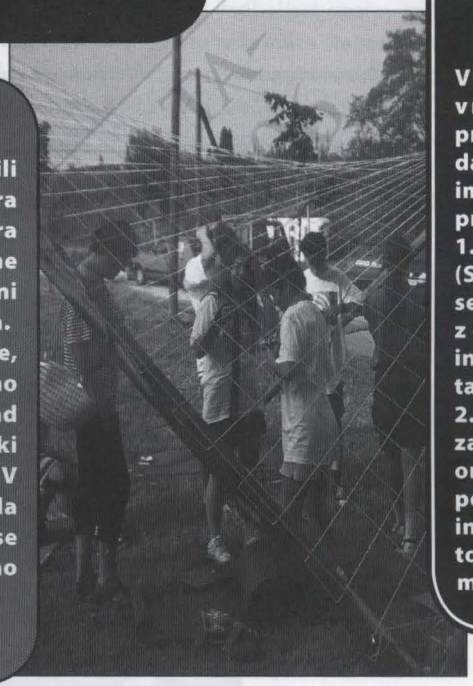

Nisem aktiven v našem SKVO-ju. Kam torej spadam?

V primeru, da si voditelj in nisi aktiven v nobenem SKVO-ju, se nikar ne počuti prikrajšanega. Tabor voditeljev Glej daleč je namreč namenjen tudi tebi, imaš pa dve opciji na kakšen način se pridružiti:

1. Priključi se svojemu SKVO-ju (SKVO stega, kamor spadaš). Prijaviš se torej v sklopu SKVO-ja, se skupaj z ostalimi voditelji pripraviš na tabor in z njimi odideš tudi na potovalni del tabora.
2. Priključi se enemu izmed podtropov za pripravo tabora in tako sodeluj pri organizaciji. Na voljo imaš tehnični podtrop, komunikacijski podtrop in dva programska podtropa. Za to opcijo pošlji mail na simona.musedinovic@skavt.net.

VIHAR UPANJA – Se spomniš trenutka?

Veliko je trenutkov, ki ne bodo nikoli zabrisali Viharja upanja iz mojega spomina. Potovalna skupnost, ki je prenočila na našem domačem dvorišču, še prej pa igrala odbojko z gojenci Vzgojnega zavoda v Slivnici in razpravljala o waldorfski pedagogiki s preučevalcem življenja in dela Rudolfa Steinerja. Predvsem ostaja Vihar v spominu kot eno najbolj delovno intenzivnih obdobjih v mojem življenju. Člani pripravljalnega tropa smo se na samem taboru uskladili kot koleščki v uri in prevzeli vsak tiste naloge, ki smo jih videli kot potrebne. In teh nalog ni bilo malo.V tem delovnem tempu, pa je ostalo seveda tudi nekaj časa za doživljanje prvega voditeljskega tabora. Golica, ki jo je naš vrli skavtski bend zaigral, je travnik spremenila v plesišče in bila v tistem trenutku najboljše, kar se je lahko zgodilo. Spomnim se izvidnika Kristjana, ki je zložil in spel vsaj 500 snopičev fotokopij, kar mi še sedaj ostaja kot eno izmed najbolj predanih služenj. Matjaž iz Slovenske Bistrice je poskrbel za vse tehnične podrobnosti bdenja in mi s tem omogočil, da sem se lahko osredotočil na vsebino. Spomnim se trenutka, ko so prinesli skrinjo zaveze in sem lahko sam z vsem srcem »pristopil« k tej zavezi. Pred očmi ostaja tudi nevihtno nebo ki je kar nekaj časa grozilo, da nas bo pošteno namočilo, a je do konca tabora ostalo suho, okrog in okrog pa so divjale nevihte. Spomnim se naših vrlih kuharjev, ki so vskočili in svoj tabor voditeljev spremenili v veliko služenje. Spomnim se trenutka, ko smo sedeli na tleh, povezani z raznobarvnimi trakovi in prepevali. Takrat sem začutil silno veselje, da sem del velike skavtske družine, da sem skavtski voditelje. Za Viharjem ostaja Zaveza Združenja, ki smo jo skupaj ustvarjali po SKVO-ji, potovalnih skupnostih, na samem taboru in še po njem. Še vedno pa v meni odmeva himna Viharja, ki je dobila še poseben pečat, ko sva si jo z ženo Polono izbrala kot eno izmed pesmi na najini poroki.

Danilo Kozoderc, Ustrežljivi delfin

Leta 1930 je Olave postala svetovna skavtska načelnica.

Po smrti svojega moža se je zaposlila z obiskovanjem skavtov po vsej deželi in pogovori s skavti in skavtinjami. Želja njenega moža je bila, naj nadaljuje s skavtstvom za dekleta po vsem svetu. Od leta 1942 do svoje smrti je Olave Baden-Powell petkrat prepotovala svet na 653. poletih.
Olave je mirno umrla v spanju 25. junija 1977, stara 88 let.
Betty: "Tako čudovita mama je bila, da otroci nikoli nismo opazili, da je svetovna skavtska načelnica."

Prevod in priredba:
Ruth Martinčič, Radovedna vidra, Jesenice 1

Vir: http://www.olavebadenpowell.org/

Nagradni vprašanji:
Kje sta se prvič srečala Olave in Bi-Pi?
Koliko otrok sta imela in kako jim je bilo ime?
Prvi trije pravilni odgovori dobijo nagrade!! Odgovore pošljite na naslov: ZSKSS – SKAVTIČ, (pripis:) NAGRADNO VPRAŠANJE – OLAVE, Zrinjskega c. 9, 1000 Ljubljana.

PRENAŠANJE ODGOVORNOSTI ALI KAJ LAHKO SKAVTINJE IN SKAVTI POČNEJO SAMI?

(uporaba po potrebi, glede na analizo stanja in skladno s tvojo voditeljsko zdravo pametjo, v katero neomajno zaupam)

Skavt te opazuje, zato ...
- bodi zgled ter vestno in z veseljem opravljaj zaupane ti odgovornosti,
- veseli se uspehov in priznaj neuspehe,
- sprejemaj odgovornost tudi, ko te je strah,
- skratka, imej tak odnos do odgovornosti, kot želiš, da bi ga imel on sam.

Skavt potrebuje dokaz, da ga imaš rad, zato ...
- imej rad svoje skavte in naj to čutijo,
- sprejemaj svoje skavte, kadar so uspešni in kadar ga povsem polomijo,
- izberi zanje odgovornosti, v katerih se bodo lahko izkazali.

Skavt potrebuje dokaz, da mu zaupaš, zato ...
- bodi prepričan, da skavt lahko izpolni zaupano mu odgovornost,
- zaupaj skavtu, da bo izpolnil odgovornost, ki mu jo zaupaš.

Skavt ima rad občutek, da je trden mož, trdna žena, zato ...
- pričakuj veliko in dobil boš veliko,
- pričakuj, da bo skavt najprej izpolnil zaupano mu odgovornost in šele nato povedal, če mu kaj ni bilo všeč,
- zaupaj njegovi časti.

Skavt ima rad občutek, da je potreben drugim in skupini, zato ...
- nikoli ne delaj nič, kar lahko naredijo tvoji skavti,
- odgovornosti, ki jih deliš kot voditelj naj bodo v dobro skupine in ne zgolj neke formalne obveznosti ali trenutne muhe tebe kot voditelja,
- skavt najbolje izpolni tiste naloge, ki jih sam sprejme, zato spodbujaj skavte, da sami ugotovijo, kaj je potrebno postoriti,
- ko ne veš kako naprej, vprašaj dekleta in fante.

Gvido Cigale, Požrtvovalni medo, Idrija 1

... NA VOLČIČE IN VOLKULJICE

Neka učiteljica mi je pripovedovala, kako je lani prvič poučevala 1. razred. Najbrž veste, da so otroci v 1. razredu večinoma stari 6 let, v razredu sta učiteljica in vzgojiteljica. Učiteljici so se prvčki zdeli takooo majhni – skoraj vse bo potrebno delati namesto njih ... Vzgojiteljici, iz vrtca vajeni mlajših otrok, pa so se zdeli velikanski – in bila je navdušena, koliko že zmorejo sami. Zato je od njih vztrajno pričakovala, da poskušajo sami. »Šele ko sem jo opazovala,« je pripomnila učiteljica, »sem ugotovila, kaj vse pravzaprav 'lahko sami'! Bila sem šokirana. Dobro, da smo imeli vzgojiteljico – jaz bi jih trikrat bolj 'cartala'!« Tako sem

tudi sama rasla ob vodenju VV. Mlado Akelo, prepričano, da mora vse storiti 'za' svoje volčiče, so ti volčiči skupaj z njenimi sovoditelji hitro prevzgojili ter jo s svojim navdušenjem in zagnanostjo vedno znova učili, da je krdelo v prvi vrsti njihovo.

V praksi je – če na primer opišem le priprave na naše tabore – to pomenilo: stari volki smo pregledali jedilnik (pripravilo ga je krdelo), prebrali in pregledali vse mogoče o temi za naše uokoljenje (izbrali so ga VV), dopolnili program (sestavilo ga je krdelo), med potrebno prtljago smo podtaknili še kakšno malenkost (ob rahlem ugovarjanju krdela, ki je pripravilo prtljago), poskrbeli za prostor, varnost, kakšno presenečenje in to je bilo to. Kadarkoli smo stari volki pomislili, da naši VV 'za svojo starost' zmorejo veliko, nas je vedno znova čakalo presenečenje, da zmorejo še veliko veliko več.

Kvizko za vse stare volke: Kako se imenuje dogodek, na katerem se sprejemajo najpomembnejše odločitve krdela? Skala posveta, seveda. Ste bili ob branju knjige o džungli kdaj pozorni na to, da Kaja in Bagira tam sploh nimata besede, Balu se oglasi le, ko gre za kaj res pomembnega, najpogostejše Akeline besede pa so: »Dobro glejte, o volkovi!«? Ostalo pripada krdelu.

Voditelji VV imamo veliko vlogo v usmerjanju prvih korakov otrok po poti skavtstva. Preprosto si ne smemo privoščiti, da bi iz otrok napravili 'potrošnike' skavtskih veščin, skavtske metode, skavtskih doživetij. Stari volki vemo, da naših VV-jev ne gre podcenjevati – sposobni so biti pravi skavti, če jim le damo priložnost. »Na vso moč jim kažite,« piše Bi-Pi voditeljem krdela v Priročniku za volčiče, »da jim zaupate in verjamete vanje.«

Urška Slana, Poetična p. srnica, Slovenska Bistrica 1

... NA IZVIDNIKE IN VODNICE

Prva stvar, ki me je prešinila v tem trenutku, ko poskušam zapisati svoje razmišljanje o predajanju odgovornosti skavtom v veji IV, so začudeni pogledi skupine bodočih četovodij, ko sem jim na vprašanje, kakšna je vloga četovodje v vodu, odgovorila, da le-ta v vodu pravzaprav nima nobene vloge.

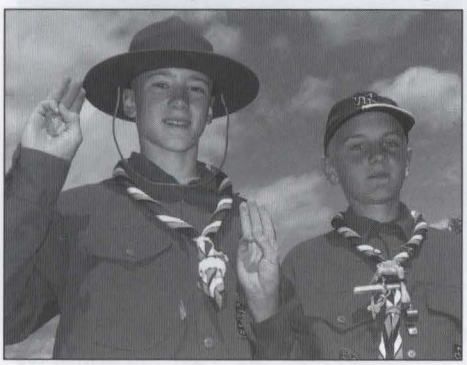

Vod je namreč enota, v kateri naj bi vodnik samostojno opravljal svoje delo in zanj motoviral tudi člane svojega voda. Naloga četovodje je, da ga pri tem s svojimi izkušnjami, preudarnostjo, do neke mere pa tudi s prizanesljivostjo usmerja, mu svetuje, usklajuje, mu pomaga, daje smernice ...

Vendar pa vseh stvari mlademu skavtu ne prinaša na pladnju, ampak mu jih postreže na tak način, da ima vodnik prosto pot tudi za svoje ideje in ustvarjalnost, ob čemer začuti odgovornost in stvari, ki so mu dodeljene, po svojih najboljših močeh izpelje.

Nekaj konkretnih primerov:

- Na vodovih srečanjih naj bi voditelj ne bil prisoten, tudi za pripravo le-teh naj bi s strani voditelja zadostovale samo ključne smernice, v pretežni meri pa srečanje pripravi vodnik.
- Odločitve, ki zadevajo vod, se sprejemajo znotraj voda, načeloma brez voditelja, čeprav ima voditelj pravico, oziroma je celo primoran, da v skladu s svojo preudarnostjo morebitna nesmiselna dejanja pravočasno ustavi.
- Voditelj vzpodbuja vodnika, naj si upa predati odgovornost tudi naprej, drugim članom voda, še najbolje, če v povezavi s funkcijami, ki jih imajo posamezniki v vodu.

Pri vsem tem pa je obvezno vzajemno zaupanje in iskrenost. Pogoj je, da vodnik začuti, da mu voditelj zaupa, sam pa zaupa, da mu bo voditelj na razpolago, ko bo rabil pomoč. Bognedaj pa, da bi kateri koli od njiju to zaupanje izrabljal sebi v prid.

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

Kaj pa če ...?

Pogovor z Aaronom, irskim voditelj v veji IV, potekal na seminarju o skavtski metodi (Malta, november 2001):

Zakaj nas je tako strah, da bi se IV-ji sami odločili? Primer tabora: Skavti pridejo na tabor, veselijo se počitnic ... Voditelji jih prvi večer, ko jih kar razganja, pošiljamo spat ob uri. Potem imamo čez glavo dela s tem, da ohranjamo tišino, jezni smo drug na drugega. Kaj če bi jih pustili, da se sami odločijo, kdaj gredo spat, vnaprej pa jim povemo, kdaj bo zjutraj bujenje in približno kakšne dejavnosti bodo? Tako se odločijo sami. Res je, da bo naslednji dan težje delati z njimi, tečni in utrujeni bodo, in mogoče bo tako še en dan. Potem pa se bodo znali že sami odločiti, kdaj iti spat.

... NA POPOTNIKE IN POPOTNICE

V četi sem bil vodnik, redno sem načrtoval srečanja in izhode, na vodniških sestankih in v vodu smo organizirali dejavnosti za celo četo. V noviciatu pa je bilo tega naenkrat konec. Postali smo spet volčiči. Imeli smo sestanke, nekatere smo lahko delno pripravili 'celo' sami. Voditeljici sta bili res 'pridni' in sta v dobri veri, da je tako najbolje za nas, poskrbeli skoraj za vse.Dolgčas. Svojo energijo smo pač usmerili v uporništvo.

Ko je nekdo končno pripravljen, da bi začel prevzemati večje projekte, resno odgovornost, ga porinejo nazaj v krdelo. Zadovoljni niso niti voditelji, ki morajo delati vse sami in se truditi motivirati za njihov program nezainteresirane klanovce, še manj pa je to koristno za novopečene PP-jevce, ki se, zanimivo, prav

kmalu polenijo in pozabijo na kakršnokoli samoiniciativnost.

Kot voditelj sem seveda tudi sam imel skušnjavo, da bi vse sam pripravil. Včasih je tako najlažje. Šele po več letih sem ugotovil, da se splača največ energije usmeriti ravno v pripravljanje PP-jev na prevzemanje odgovornosti. Že na začetku leta je treba razdeliti zadolžitve, voditelj samo spremlja skupino. Mladostniki so še kako sposobni sami pripravljati prav vse dejavnosti. Le tako bodo na koncu skavtske poti zrele osebe, pripravljene prevzemati odgovornost.

Matej Černetič, Marljivi Jastreb, Brezovica 1

Kaj pa če ...?

Pogovor z Rudijem, nekdanjim državnim voditeljem veje PP in poverjenikom za usposabljanje, potekal na delavnicah za pripravo vzgojnega namena "odgovorno odločanje" (Ljubljana, 2002):

Kakšni naj bodo tabori za PP-je? Eden boljših primerov: Klan in voditelji se usedejo npr. na vlak, smer so določili PP-ji. Sami se tudi odločijo, na kateri postaji bodo izstopili. Voditelj mora biti pripravljen na različne možnosti, PP-ji pa seveda tudi. Ko izstopijo, PP-ji predlagajo pot, si določijo cilje na poti, voditelj jim vmes da še kakšen izziv, nalogo, za velik del programa lahko skrbijo sami PP-ji. Ravno tako za hrano, prenočišča, voditelj je zraven le kot del ekipe.

KAJ POMENI MEDNARODNA RAZSEŽNOST SKAVTSKEGA GIBANJA?

Pogovor z Bi-Pi-jem, ustanoviteljem skavtstva

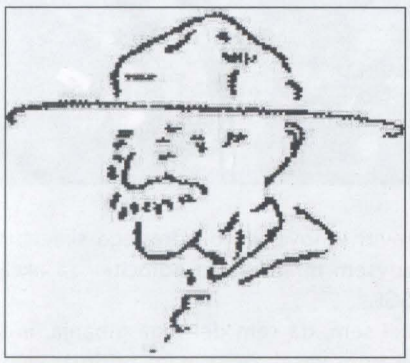

Bi-Pi je kot pravi skavt v teh zimskih dneh zelo zaposlen, vendar si je z veseljem vzel nekaj časa za pogovor za Skavtiča. Povprašal sem ga o mednarodni razsežnosti skavtstva – kako si jo je zamislil, zakaj sploh in kaj nam lahko prinese. Kot je med skavti navada, se tikava.

Dober dan, Robert Baden-Powell!
Dober dan ali »Bi-pi!«, kot si rečemo skavti med seboj!

Kaj pomeni »Bi-pi« (B. P.)?
Hja, izvirno je to okrajšava za »Be prepared!« – v angleščini. Slišim pa, da tudi v slovenskem jeziku rečete »Bi-pi!« in to pomeni isto kot pri nas! Lahko bi bili to tudi začetnici mojega priimka.

Meniš, da je naključje, da se lahko isti kratici razumeta v obeh jezikih in verjetno še v katerem drugem?
Ne, ne, nikakor ne, pravzaprav sploh ne verjamem v naključja. Veste, s tem je podobno kot s skavtstvom – začelo se je v Veliki Britaniji, danes pa ga razumejo že po vsem svetu! Kakšno bogastvo!

Kaj to pomeni – po vsem svetu? Si si skavtstvo zamislil tako?
Seveda! Že takoj, ko se je v meni porajala ideja o ustanovitvi nekakšne bratovščine, kjer bi se mladi naučili živeti polno in odgovorno življenje, sem vedel, da bo ena glavnih nalog te bratovščine skrbeti za mir! Predstavljajte si dva brata ali sestri, ki si stojita nasproti v vojaškem spopadu – ne moreš napasti brata! Več kot bo članov, torej bratov in sester v skavtstvu, več bo miru.

Kako lahko skavti danes skrbimo za mir?
Bolje in bolj kot kadarkoli prej! Saj vas je na moje veliko veselje na vsem svetu že okoli 40 milijonov – nepredstavljiva številka!!! Z udeležbo na jamboreejih, seminarjih, taborih v tujih državah in tudi z dopisovanjem ali drugimi stiki lahko bogatite sebe in druge, spoznavate druge in drugačne kulture ter njim predstavljate svojo. Ob tem se naučite spoštovati njih in sebe.
Širite si obzorje – geografsko znanje, poznavanje navad, rastlinstva, živalstva, organiziranosti – vse to kar samo pronica v vašo glavo, ko obiskujete tujino, da ne omenjam učenja ali utrjevanja znanja tujih jezikov. Z izmenjavo izkušenj lahko prinesete nazaj kakšno dobro zadevo, dober projekt. Nenehni izzivi pridejo z

mednarodno razsežnostjo. Predvsem pa: novi in novi prijatelji. Ne samo prijatelji – skavtski bratje in sestre. Ljudje, na katere se lahko zaneseš, ki so tvoji in s katerimi lahko gradiš svetovni mir.

Hvala ti, B. P., za tako dragocene misli. Upam, da se kmalu spet srečava pri kakšnem pogovoru.
Upam, da še prej na kakem taboru ali jamboreeju! Mene vedno vleče v tujino – spoznavat nove kraje in ljudi, in tega duha želim tudi vsakemu izmed bralcev! Pa veliko miru. Ne pozabi – tudi ti si odgovoren zanj!

Pogovarjal se je: *Janez Cigler, Pojoči gams, Koroška 2*

PRIROČNIK

Pripravljamo nov priročnik za delovanje odraslih skavtov

Veliko vode je že preteklo, kar smo izdali „Razpnimo jadra", priročnik za delovanje bratovščin odraslih skavtov. Čas je, da napišemo novega. Pripravili smo osnutek priročnika in začeli z delom. Veseli bomo, če nam pri tem pomagate. Iščemo avtorje (posameznih poglavij), skavtske fotografe, risarje, oblikovalce, lektorje, tiskarje. Prepričani smo, da imamo v ZBOKSS obilo ljudi, ki ogromno znajo. Pridružite se nam. Pokličite 041 789 188 ali pošljite e-pošto: ales.cerin@skavt.net.

Aleš Čerin

COMPAS

Pred svetovno konferenco ISGF (International Scout and Guide Fellowship) smo imeli tridnevni „Mladinski" forum (Youth Forum). Naslov: „Prihodnost je tu! Temelji za prihodnost ISGF". Delali smo po metodi odprtega prostora. Zbralo se nas je 20 odraslih skavtov in skavtinj (24 do 70 let) iz 10 držav in treh kontinentov. Imeli smo izredno zanimive, odprte in navdušujoče pogovore o prihodnosti odraslega skavtstva. Delo je potekalo v prelepem okolju gozdov in skavtskem centru v olimpijskem Lillehammerju na Norveškem.

Poiskali smo vrednote, pri čemer smo se trdno naslonili na obljubo in skavtske zakone. Oblikovali smo vizijo odraslega skavtstva, ki se glasi: „Kot član ISGF verjamem v skavtsko obljubo in zakone in jih bom aktivno uporabljal v svojem življenju. ISGF je aktivno gibanje. Odprimo se in ustvarimo preprosto prihodnost. Še vedno sem pripravljen!"

Med pogovori o tem, kako definirati novo smer v odraslem skavtstvu, smo oblikovali gibanje ali bolje mrežo odraslih skavtinj in skavtov „COMPAS" (izhaja iz: „Commited": zavezan skavtski obljubi in zakonom ter vrednotam, ki iz tega izhajajo; „Open minded": odprtega duha; „Motivated": motiviran; „Prepared": naravnan na pripravljenost; „Active": aktiven; „Scout/Guide": skavt, skavtinja. COMPAS je naravnanost, je smer, je premik odraslega skavta/inje k aktivnosti za boljši svet. Ni povezan toliko s fizično aktivnostjo in leti, pač pa z miselnostjo.

Najpomembnejše pa je, da smo se COMPAS-skavti na „Mladinskem forumu" odločili za odmik od birokratskih struktur, ki jih bomo nadomestili z mreženjem posameznikov. Odločili smo se za odmik od „hotelskega" odraslega skavtstva k preprostosti. Med konferenco smo svoje delo predstavili okoli 500 delegatom in uspeli kar nekaj COMPAS-naravnanosti

spraviti v novo vizijo odraslega skavtstva. Predvsem mreženje in odločitev za akcijo v ISGF.

Vesel sem, da sem del tega gibanja, in še bolj bom vesel, če se nam pridruži veliko mladih aktivnih odraslih skavtinj in skavtov iz Slovenije. Kako? Že med samo konferenco smo postavili internetstran: http://groups.yahoo.com/group/compasscout/ Klikni in se nam pridruži!

Aleš Čerin

KANČEVCI PO SKAVTSKO

Da leto hitro mine, smo spoznali tudi mi, ki smo se že tretjič udeležili duhovnih vaj za odrasle skavtinje in skavte iz Slovenije. Prvič smo bili v Kančevcih leta 2004 in takrat smo se odločili, da bodo vsako leto prvi vikend po novem letu Kančevci rezervirani za nas. Letos je bila skupina nekaj posebnega, saj je bilo veliko takih, ki so bili z nami prvič.

Letošnje duhovne vaje so od nas želele, »DA BI BILI BOLJ BLIZU«, in p. Primož nas je zbral čisto blizu iz 12 bratovščin – od Gorenjcev in Štajercev do Notranjcev in Dolenjcev.

S programom smo začeli po večerji in skozi igro smo se sprostili in spoznali. Sledila je sv. maša, po maši pa kljub pozni uri nismo odšli k počitku, temveč smo imeli delo po skupinah in spoznavali, »V KAKŠNI OBLIKI SMO DRUG DRUGEMU DAR«. Šest črk, ki so predstavljale ime CERKEV, nas je razdelilo v šest skupin. Delo po skupinah je bilo zelo zanimivo in vsak je lahko prišel do besede. Pred spanjem smo zapeli še »Angelčka« in lepo petje nas je kar poneslo v svet sanj.

V soboto nas je prebudila budnica. Aleš s kitaro in Tone na orglice sta nas izbezala iz sob in še sami smo pomagali prepevati »SIJAJ, SIJAJ SONČECE«. Sonce ni posijalo, nam pa je bilo kljub oblačnemu vremenu toplo pri srcu.

Po telovadbi, zajtrku in jutranji molitvi smo se spraševali, »KOLIKO SMO BLIZU BOGU IN KAKO SMO DALEČ OD NJEGA?« Na sredi dvorane je bila od enega do drugega konca razprta dolga rola papirja in nanjo smo pisali, risali, zapisovali mnenja, predloge in molitve. Aleš je začel z razlago o čustvenem bančnem računu in o tem, kako ga lahko s svojimi dejanji polnimo in praznimo. Nastajata plus in minus in tako je tudi v vsaki bratovščini. Nadaljevala je Marinka z eno- in dvosmernim sporazumevanjem in razlago o mimiki in drži telesa.

Najbolj zanimivo predstavitev je imel Tone. Določil je igralce, katerim je dodelil razne vloge in še tri prostovoljce brez vloge. Predstavljali so sestanek bratovščine, v kateri pa je prihajalo do nesporazumov, prepirov in nesoglasij. Igra je bila polna smeha in pričakovanja, kako se bo vse skupaj končalo. Z našimi ocenami smo prišli do zaključka, da takšna bratovščina ne bi dolgo obstajala, ker je pri njih manjkala samodisciplina, duhovni voditelj, molitev, enotnost in trdna pozicija voditelja.

Popoldanski program je imel naslov »IŠČEMO SVOJE MESTO V CERKVI«. Veliko je bilo povedanega in vsak se je nekje našel. Sledil je ORIENTACIJSKI POHOD, ki je bil kar precej zapleten, saj nas je pri iskanju navodil oviral sneg. Malo smo se izgubili, pa zopet našli, na koncu pa se je vse srečno končalo in počasi smo se pričeli vračati v toplo zavetje doma.

Po večerni maši smo imeli češčenje pred Najsvetejšim. V to nas je uvedla SVETA NOČ, ki sta jo zaigrala Aleš na kitaro in Tone na orglice. V mislih sem se znašla ob hlevčku in videla pred sabo sveto Družino. Pred nami je bila spet rola papirja in nanjo smo lahko napisali svoje občutke in molitve. Napisala sem molitev, ki mi je prišla resnično iz srca in zraven prižgala svečko: »MOJ GOSPOD, PRIŽGALA SEM TI LUČKO V ZAHVALO, KER BEDIŠ NAD MENOJ. KER ME KLJUB MAJHNOSTI SPREJEMAŠ IN MI DAJEŠ UPANJE, KJER SI TI, JE SVETLOBA IN TOPLINA. KRIŽ, KI GA NOSIM, JE OB POGLEDU NATE LAŽJI, KER VEM, DA SI TI OB MENI. HVALA TI.«

Nedeljsko sv. mašo smo imeli skupaj s farani v cerkvi sv. Benedikta. Cerkev je bila skoraj premajhna, toliko nas je bilo. Po maši smo imeli refleksijo in bili smo si edini, da so duhovne vaje uspele in da se bomo srečali na četrtih duhovnih vajah prihodnje leto.

Želimo si, da bi bili na prihodnjih duhovnih vajah z nami tudi tisti, ki letos niso mogli priti, kajti če manjka samo eden od prijateljev, nismo popolni.

Angelca Pikl, Velikodušna sinička

POJDITE VEN IN POVABITE DRUGE NOTER

Pogovarjala sem se z Alešem Čerinom, nekdanjim predsednikom odraslih skavtov Slovenije (ZBOKSS-a), sedaj poverjenikom za mednarodne odnose pri ZBOKSS-u in članom svetovnega komiteja ISGF (International Scout and Guide Fellowship). Govorila sva predvsem o odraslih skavtih.

1. Aleš, ali lahko predstaviš svojo skavtsko pot in kdaj se je ta odprla v mednarodno okolje? Kdaj si se prvič srečal s tujimi skavti?

S skavti sem se srečal preko svojih otrok. Ko sta šli hčerki k volčičem, sem se začel zanimati zanje. Dve leti kasneje, ko so se ustanovili odrasli skavti v naši župniji, sem se jim pridružil tudi sam. Leta 2000 smo imeli na Brezovici posvet odraslih skavtov. Tam je bila tudi podpredsednica mednarodne organizacije odraslih skavtov. To je bil moj prvi stik z mednarodnim skavtstvom. Potem so nas ob ustanovitvi odraslih skavtov obiskali skavti iz Italije, s katerimi smo kasneje ustanovili skavtsko regijo Alpe-Jadran.

2. Kje vse si že bil, katere skavte iz tujine poznaš?

Skavtska pot me je največkrat vodila v Italijo, kjer smo imeli več srečanj Alpe-Jadran. Bil sem tudi v Avstriji, kjer odrasli skavti vsako leto organizirajo mednarodni forum, ki pa je bolj t. i. skavtski turizem, ki je po mojem mnenju daleč od idealov skavtstva. Bil sem tudi na dveh svetovnih skavtskih konferencah v Vancouvru v Kanadi in v Lillehamerju na Norveškem. V Lillehamerju sem bil izvoljen v svetovni komite svetovne organizacije, tako da se sedaj udeležujem srečanj v Bruslju. Po svetu imam veliko skavtskih prijateljev, pravzaprav bratov in sester. Ko me poslovna pot vodi po svetu, jih z veseljem obiščem. Tako sem preživel vikend v Varšavi s prijateljem Romanom in teden s prijateljem Nielsem na Danskem.

3. Kakšne razlike si opazil med slovenskimi in tujimi (odraslimi) skavti?

Na to vprašanje je težko odgovoriti kar na splošno. Sam bi rad najprej govoril o skupnih točkah. Vsekakor nas povezujejo skupne korenine, obljuba in zakoni in iz njih izhajajoče vrednote. A se tudi te nekoliko razlikujejo od države do države, še bolj pa med kontinenti. Glede duhovne poti pa se skavti razlikujemo glede na religijo, ki prevladuje v tisti državi.

Razlikujemo se tudi v tem, da pri nas mladi vodijo mlade, kar ne morem trditi za tujino. Zelo sem bil presenečen, ko sem srečal predsednico WAGGGS-a Elspeth Henderson na sestanku v Bruslju in opazil, da je ženska že zelo v letih. Menim, da moramo to, da mladi vodijo mlade, v Sloveniji ohraniti. Opažam tudi to, da slovenski odrasli skavti raje nosimo kroje kot tuji in se bolj zavedamo njegove simbolne govorice. Naša posebnost je tudi, da se rutke razlikujejo glede na kraje. Odrasli skavti v tujini so pogosto le v pomoč mladim skavtom in nimajo svojih aktivnosti. Večinoma so ljudje, starejši od 50 let, pri nas pa je razpon vse od 25 pa tja do 70 let, kar pa želimo v svetovnem odboru spremeniti. Iščemo poti, kako v odraslo skavtsvto privabiti mlade.

4. Kakšne so prednosti in slabosti skavtov v tujini v primerjavi s slovenskimi skavti?

Sam opažam pri slovenskih skavtih, tako mladih kot odraslih, veliko navdušenje za skavtstvo. Zelo pomembno se mi tudi zdi, da ohranjamo preprostost v skavtsvu, ki je bliže zamisli skavtsva Baden Powlla. Pri nas je večji poudarek tudi na duhovnosti, za kar se lahko zahvalimo veliki podpori slovenske Cerkve. V tujini se duhovniki večinoma ne ukvarjajo s skavtstvom. Pri nas tudi ni potrebno toliko formalnosti za organizacijo tabora, kot v tujini. So pa v tujini skavti bolje organizirani, imajo daljšo tradicijo, imajo tudi svoje skavtske objekte, skavtske centre. Slovenski skavti pogosto živimo v župniščih, kar pa ima po svoje tudi svoje prednosti.

5. Kako ocenjuješ vpliv mednarodnega povezovanja in izmenjav? Zakaj iti ven?

Zdi se mi, da smo Slovenci prepogosto zaprti med svoje hribe, bojimo se iti v tujino in navezovati nove stike. Mislim, da je ravno to zelo pomembno, da gremo v svet in vidimo razlike med skavti in ljudmi. Da se učimo novih stvari, dobre prenesemo v Slovenijo in tudi tujim pomagamo s svojimi izkušnjami. Da spoznavamo druge kulture in si ustvarimo lastno mnenje o ljudeh ter porušimo različne predsodke. Skratka mednarodne povezave lahko ocenim kot zelo pozitivne.

6. Še zaključna misel.

Lahko rečem, da je veliko veselje imeti prijatelje iz celega sveta. Zato pojdite ven in povabite druge noter!

Neža Čerin, Mirna srna, Ljubljana 4

V naših arhivih se nahaja veliko število fotografij iz taborov, pohodov, srečanj in ostalih skavtskih dogodkov. Nekaj jih na tem skromno odmerjenem prostoru ponujamo v ogled. Podrobno jih preglejte , morda se na kateri prepoznate !

Zunaj še zmeraj zmrzuje in prav nič ni čutiti, da bi se zima odločila pospraviti svoje vragolije in priklicati pomlad. Pa vendar skavt ne pozna slabega vremena in ga premaguje bodisi z dobro opremo bodisi z zaposlitvijo znotraj udobnega bivališča. Zleknite se na posteljo, se zavijte med odeje in razširite svoja skavtska obzorja. Preberite si, kdo so ponosni Štajerci stega Maribor 2 in morda najdete namig za skavtsko potovanje v poletnih mesecih! Potrpite še malo in izkoristite tople večere ob računalniku, da pišete na katja.brecko@skavt.net in predstavite svoj steg oz. skavtsko skupino!

Katka Brečko, Sladka veverica, Celje1

VELENJE 1

Kako je prišlo do uresničitve sanj skavtov iz Velenja

V Šaleški dolini pred leti o skavtih ni bilo veliko slišati. Bili so nekateri, ki jih je želja po »biti skavt« gnala, da so se vsak teden odpravili na Koroško, v Slovenj Gradec, kjer so se skavti pojavili pred približno trinajstimi leti. Tako zagnanih avanturistov sicer ni bilo veliko, so pa prav gotovo upali, da se bo skavtsko gibanje razširilo tudi na štajersko stran Uršlje gore in nekoč štelo precejšnje število nadebudnih skavtov. Bilo je nekaj poskusov delovanja v Velenju (imeli smo četo in klan), vendar noben od njih ni bil takšen, da bi pripeljal do ustanovitve stega. Na srečo so se med »ta zagnanimi« našli takšni z dovolj poguma, ki niso takoj obupali. Ti so si upali stvar zastaviti malo širše in začeti s pravim skavtstvom v Šaleški dolini.

Jeseni leta 1999 smo se v Velenju ponovno

zbrali izvidniki in vodnice. Najprej je naša prva skupina – četa štela malo manj kot petnajst članov in junija leta 2000 smo na taboru v Šmartnem ob Dreti dali obljubo. V naslednjih letih je velenjska četa dobila ime Četa pod grajskim stolpom ter se večala in krepila vse do danes, ko jo sestavlja pet vodov. Tisti pa, ki so odraščali in prerasli četo, so leta 2002 lahko našli svoje mesto v prenovljenem klanu. Ti dve skupini sta sicer zelo neodvisno delovali pod okriljem stega Koroška 1, vendar sta rasli, se izoblikovali ter tako prišli do točke, ko se je lahko ustanovila skavtska skupina Velenje 1. To se je zgodilo decembra 2004, 17. aprila naslednjega leta (2005) pa smo z menjavo rutic velenjski skavti tudi navzven pokazali našo »osamosvojitev.«

Letošnjo jesen pa smo skavti iz Velenja dočakali še zadnjo vejo naše skavtske skupine – krdelo. Veselimo se vseh volčičev in volkuljic, ki jih je menda že preveč. ☒ Hvala Bogu!

Ponosno nosi novo rutico

Od že omenjenega aprila imamo nove, čisto svoje, velenjske rutice. Njena osnovna barva je modra, ki predstavlja Šaleška jezera in modrost, krasita pa jo črn trak, ki predstavlja premog in skrivnost, ter rumen trak, znak upanja, svetlobe ter barva blaženega Antona Martina Slomška. Traka se na zadnji strani križata, rumena prekrije črno kot simbol svetlobe, ki zmaga nad temo.

Oh, ta imena ...

Ime skavtske skupine: ga še ni, ga še čakamo

Ime krdela: ga še ni, ga prav tako čakamo

Ime čete: Četa pod grajskim stolpom

Ime klana: Srečni ... (to ime še ni dokončano; čakamo na prebliske, ki nam bodo pomagali pri izbiri samostalnika)

Ne mislite si, da smo neresni, ker še nimamo imen. Le zavedamo se odgovornosti izbire imena in to raje delamo počasi in preudarno.

Najboljši dekliški vod: 1/3 stega je za koale, 1/3 stega se je odločila za levinje, preostala 1/3 prisega na orke.

Najboljši fantovski vod: Tista polovica, ki je bila pri njih pravi, da so to kozorogi; mlajši rodovi trdijo, da so naj naj mastodonti.

Doslej največji projekt: Mislim, da je bila to kar naša menjava rutic in vse, kar je spadalo zraven.

Najbolj simpatičen voditelj: Drzni tiger!!! Ja, dragi Alen, vodja Velenja 1, radi te 'mamo... Ampak tudi drugim vsa hvala in večna glorija! Face ste! Pa še en nostalgičen pozdrav naši dragi Velikodušni želvici Saši: »Še kar te pogrešamo!«

»Starosta« velenjskih skavtov (oseba z najdaljšo skavtsko zgodovino): Drzni tiger oz. Alen Marinovič

Najvišji skavt: Takrat, ko pleza po dimnikih šoštanjske elektrarne ali čisti stekla stolpnic, je to zagotovo Drzni tiger (Alen) (joj, že tretji naslov; kaj je zdaj to?).

Najbolj ponosni smo na: Preudarnega galeba (Slavkota), ki nas je presenetil, ko je kar naenkrat postal načelnik. Čestitamo!!! In: »Še vedno si naš!!!«

Rutico si zna najlepše zviti: Poskočni kozorog (Marko)

Najbolj pogost pridevnik skavtskih imen: preudaren; saj se odraža v našem delu

Najbolj simpatična nerodnost: Domiselni kozorog (Gašper) sam po sebi. Ker je skavtske vrste že zapustil, je tradicijo njegove nerodnosti nadaljeval Dobrovoljni kozorog (Tilen), ker pa ga je nerodnost pred kratkim zapustila in ker nas sedaj tudi sam zapušča, smo ostali brez nerodnostne maskote.

Najboljši tabor: Ta prvi!!! Šmartno ob Dreti! Še pomnite Gašperja, ki je namesto drv sekal Ambroža, lajanja sredi noči na straži, najboljših stranišč v vsej zgodovini taborov, boja med Koalami in združenimi zavezniki Levinjami in Kozorogi, z vrha zažganih in od spodaj surovih pic, slovesnih obljub, tort, ki smo jih prav po skavtsko zmazali, pogumnega branjenja zastave, armanja po Dreti, poletov s škripcem čez reko, najvišjega jambora?!

Največja nesreča: Na letošnjem potovalnem taboru klana smo komaj preprečili požar neverjetnih razsežnosti. Navihana levinja (Agata) je namreč s svojimi piromanskimi nagnjenji zažgala prtiček in le neverjetna prisebnost Svetovne muce (Maje), preudarnost Dobrosrčnega ježa (Simone) in akcija Srčne levinje so preprečile katastrofo, ki bi lahko ponesla ime skavtske skupine Velenje 1 po vsem svetu.

Najbolj inovativen izum: armanje (spuščanje z armafleksom po vodi ali snegu)

V svojih vrstah imamo tudi pesnike (to je nastalo na potovalnem taboru '05):

Od Vršiča do Trente
niti ene ni trobente,
smo vse poti preiskali,
zvečer vsi utrujeni zaspali.
Nas skoz po poti spremljala je Soča,
v dolino teče kakor toča.
Smo pri Špiku prvič že prespali,
se do joka presmejali.
Smo jedli, pili, šli mal na vrt
in na koncu še zažgali prt.
Če nas bo jutri srečal kakšen lovc,
mu bomo povedli, da gremo v Bovc.
Pred sabo imamo še tri dni,
da se Alja orng nasmeji,
Simona malo razjezi,
Maja kr velik spoti
in Aga orng naspi.

Za avtorja ne vemo zagotovo, če želi, da je njegovo ime objavljeno. Morda lahko navihanost, ki jo izžareva preberete med vrsticami, lovci na talente pa pišite v uredništvo Skavtiča, kjer vam bodo pomagali pri iskanju.

Fajni smo, radi vas imamo in pridite kaj na obisk!

V imenu velenjskih skavtov zapisala:
Jerica Koren, Preudarna levinja

22. april ali Dan Zemlje je še krepko pred nami, kljub temu pa se v Tropu za okoljsko vzgojo pospešeno pripravljajo nanj. Letos se bomo na Dan Zemlje osredotočili predvsem na segrevanje ozračja. Zakaj ima to tak vpliv na nas in kaj lahko storimo, da ga zmanjšamo, pa si preberite na naslednjih straneh ...

Janja Govekar, Vesela lisica, Idrija 1

TOPLA GREDA – BREZ ZELENJAVE

Ob izrazu »topla greda« nam misli uidejo na vrt, kamor nas zgodaj spomladi navkljub hladnim dnem in morebitnemu snegu v okolici že vabi sveža, sočna zelenjava. Skozi prozorno pokrivalo iz stekla ali plastike sončni žarki skoraj nemoteno prodirajo do tal in rastlin, jih ogrejejo, in preko njih se ogreje tudi zrak. Po drugi strani pokrivalo onemogoča, da bi se ogreti zrak v topli gredi premešal s hladnejšim v okolici in izgubil toploto, temveč ga zadrži v njeni notranjosti. In zaradi tega je znotraj tople grede topleje kot zunaj, rastline pa hitreje dozorijo.

Izraz topla greda se je zaradi nekaterih podobnosti udomačil tudi v povezavi s podnebjem na Zemlji. Mešanica plinov, ki ji pravimo zrak, poleg prevladujočega dušika in kisika vsebuje v manjših količinah tudi pline, ki podobno kot topla greda preprečijo, da bi vsa toplota s površja Zemlje pobegnila v prostrano vesolje. Zato jim pravimo toplogredni plini. Mednje prištevamo ogljikov dioksid, metan, dušikove okside, ozon in še bi lahko naštevali. Najpomembnejši med njimi pa je vodna para. V svoji osnovi so to prav prijazni plini. Zaradi njih povprečna temperatura na Zemlji ne znaša ledeno mrzlih -18 °C temveč približno +15 °C. Podobno kot pri topli gredi na vrtu sončni žarki nemoteno prodirajo mimo toplogrednih plinov v ozračju do površja Zemlje in ga ogrejejo. In tako kot Sonce tudi površje Zemlje oddaja žarke, ki od njega odnašajo toploto, le da jih naše oči ne vidijo. K sreči ti žarki niso nevidni za »oči« toplogrednih plinov. Plini del teh žarkov »ujamejo« in približno polovico pošljejo nazaj proti površju Zemlje, polovico pa v vesolje. Zaradi tega nam v vesolje pobegne manj toplote in je na Zemlji topleje kar za 33 °C.

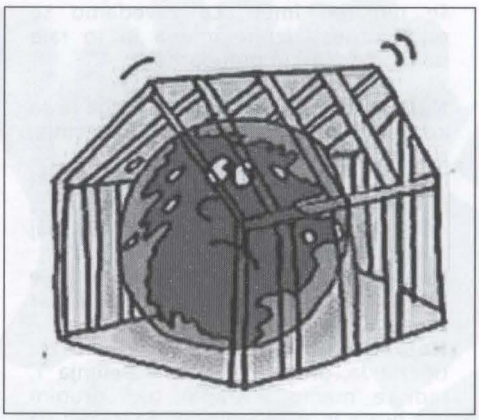

Dokler ljudje nismo postali preveč »požrešni« in »kratkovidni«, nam je bilo v topli gredi prav prijetno toplo. Žal postaja vse bolj peklensko vroče. Za udobje porabimo vse več energije, z materiali in hrano ne ravnamo smotrno, z avti se vozimo vse povprek, vse to pa spremljajo pogosto nepotrebni izpusti toplogrednih plinov. V ozračju jih je vse več, ujamejo več toplote, temperatura na Zemlji pa se vztrajno povečuje. In prav dvig temperature očitno kaže na podnebne spremembe, ki se odražajo tudi v taljenju ledenikov, naraščanju gladine morja, pogostejših ujmah in še bi se našlo. Še izrazitejšim podnebnim spremembam bomo v naslednjih desetletjih težko ubežali ali jih vsaj ublažili, če se cel svet ne bo vrnil nazaj k skavtskim koreninam - skromnosti, varčnosti ter spoštovanju narave. Zato ne bo narobe, če nas bo v žepu tiščala vrečka za večkratno uporabo, če se bomo v šolo ali na izlet podali z avtobusom ali vlakom, če bomo v prazni sobi ugašali luč ter si greli sobo ob zaprtem oknu, če ne bomo pustili teči vode med umivanjem zob in če bomo skrbeli za čisto okolico. K reševanju problema podnebnih sprememb, katerim je namenjen tudi letošnji Dan zemlje, tako nekaj malega lahko prispeva vsakdo izmed nas.

O tem, kako se spreminja podnebje in kaj nas čaka, če ne bomo okrepili skavtskega duha, pa kaj več drugič.

Klemen Bergant, »upokojeni« Domiselni medved

DAN ZEMLJE 2006 - KJE SO TISTE STEZICE ...

Nekoč pred davnimi leti je v nekem laboratoriju radoveden biolog redil dve žabi. Zanimalo ga je, kako je z žabjimi refleksi, zato je prvo potunkal v vrelo vodo, drugo pa vtaknil v kozarec s hladno vodo in ga na plinskem gorilniku počasi segreval in ... Uganil si: prva žaba je skočila iz kropa in si rešila svojo zeleno kožo, druga pa se je – še sama ni vedela, kdaj in zakaj – skuhala.

S podnebnimi spremembami in našim letošnjim praznovanjem Dneva Zemlje bo podobno: preskusili bomo, kakšna žaba smo. Imamo radi naravo le, ko je potrebno iz zimskega smoga pobegniti v snežno idilo, ali tudi, ko je potrebno soočiti se z največjim okoljevarstvenim izzivom, s katerim se spoprijema človeštvo?

Stopili smo na avtocesto hitrega življenja, ki ji rečemo linija najmanjšega odpora. Cestnina je visoka, saj smo se odrekli skavtskemu duhu, varčnosti, preprostosti in zaupanju vase, da je prispevek vsakogar zelo pomemben. Praznovanje Dneva Zemlje 2006 bo zato praznovanje vseh, ki bomo z okoljskimi projekti, namenjenimi znižanju porabe energije, prispevali svoj del k zmanjšanju izpustov toplogrednih plinov, hkrati pa naredili vse, da bo naše življenje v toplejšem podnebju vseeno znosno. Trop za okoljsko vzgojo ponuja štiri recepte, s katerimi se lahko ozdravimo drobnih razvadic, ki prispevajo, da nam na Zemlji postaja vse bolj vroče:

1. Potujmo in grejmo se z mišicami. Glavna nevšečnost, povezana z rabo fosilnih goriv, ni, da jih bo nekoč zmanjkalo, pač pa da se bo – še preden jih bomo vse porabili – zaradi sproščenega CO_2 okrepil efekt tople grede in z njim povezane podnebne zoprnije. Transport in ogrevanje sta zato področji, kjer lahko s projekti ob Dnevu Zemlje najlažje odkrijemo kako stezico, ki nas pripelje do sožitja z naravo.

2. Kupujmo z glavo. Kupci smo kralji in

trgovci nas razvajajo na najrazličnejše načine: s cenenimi izdelki, ki jih pripeljejo iz drugih kontinentov, mi pa jih kupimo, ker so zaviti v privlačni embalaži. Kupec,

ki se tako pusti prelisičiti in z nakupom spusti v zrak več toplogrednih plinov, kot je potrebno, je pravzaprav tepček. Pravi kupec ve, da je kralj, ko z izbiro izdelkov, za katere ve, da jih ne bomo plačali s podnebnimi spremembami, odloča o tem, kaj se bo pojavljalo na policah.

3. Vrnimo odpadke tovarnam. Podnebne spremembe so tu. Čeprav bi nam uspelo izpuste toplogrednih plinov spustiti na kamenodobno raven, to ne bi ustavilo vročinskih valov, topljenja ledenikov, niti vremenskih ujm. Zato moramo poskrbeti, da odpadki ne bodo onesnaževali najdragocenejše tekočine prihodnosti: pitne vode. Z reciklažo ubijemo dve muhi na en mah, saj je proizvodnja iz recikliranih surovih praviloma energetsko najbolj potratna.

4. Počistimo za sabo. Če vse troje ni izvedljivo, lahko praznujemo po starih, preizkušenih metodah: črne vrečke. Naše reke in potoki bodo predstavljali boljše okolje za živa bitja, če v njih ne bodo plavale plastenke in pena od detergentov. Gozdovi in travniki bodo lažje dihali v poletni vročini, če bomo poskrbeli za črna odlagališča, ki jih krasijo.

Klimatske spremembe so velik izziv, zato smo v Tropu za okoljsko vzgojo tokrat krepko zavihali rokave in poskrbeli za nekatere novosti, ki bodo naše praznovanje naredile uspešnejše:

- Nimaš doktorata iz meteorologije in varstva narave, da bi zmogel doumeti letošnjo temo Dneva Zemlje? Trop za okoljsko vzgojo se je povezal z drugimi okoljevarstveniki, ki o podnebnih spremembah veliko vedo in so svoje izkušnje natisnili v brošurah ter jih zapekli na zgoščenke, ki te čakajo v Pisarni ZSKSS.
- Nimaš idej? Pomagaj si z igrico Globalno segrevanje, v kateri se lahko pomerite v SKVO-ju, v poznavanju drobnih razvadic, ki pogubno vplivajo na klimatske spremembe. Ob igranju se vam bo gotovo utrnila super ideja, kako zastaviti in izpeljati projekt ob Dnevu Zemlje tudi v vašem stegu.
- Imaš idejo, pa ne veš, kako bi jo prelil v projekt? Obišči spletno stran Tropa za okoljsko vzgojo, kjer se skriva rešitev za tvojo težavo. http://tov.skavt.net
- Bi praznoval z drugimi stegi? Trop za okoljsko vzgojo se je letos povezal z regijskimi odbori in z Ljubljansko regijo že sklenil sporazum, da bo letošnji Ujemi me del praznovanja ob Dnevu Zemlje.

ROKI: za prijavo projekta je 2. april 2005, za izvedbo projekta in oddajo poročila: do 10. 5. 2006. Našitki bodo na voljo po 22. 4. 2006. Dober projekt lahko traja eno leto, en mesec ali eno popoldne, pomembno je da:

a.) prispeva k zmanjšanju dejavnikov globalnega segrevanja ali omiljenju njegovih posledic,

b.) pomaga skavtom spremeniti življenjske razvade, ki pomenijo npr. nepotrebno spuščanje CO_2 v ozračje, nepotrebno onesnaževanje pitne vode, itd.,

c.) projekt prijaviš tako, da izpolnjeno prijavnico pošlješ v pisarno ZSKSS. Po izvedbi pa pred 10. 5. pošlješ poročilo.

Veliko iznajdljivosti in okoljske zabave pri praznovanju Dneva Zemlje 2006 vam želi Trop za okoljsko vzgojo!

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

Drage skavtinje in skavti!

Tokrat se nam bo predstavila nova načelnica PUV-a (poverejništvo za usposabljanje voditeljev). Vabimo vas, da napišete kratek opis osebe na naslovnici in nam ga pošljete. Prosili pa bi vas, da pišete o osebi na spoštljiv, a hkrati na hudomušen način. Za kakršno koli poravnavo starih računov Skavtič ni pravo mesto. Velja? Torej pazite nase in ste toplo vabljeni, da tudi vi prispevate predloge, koga bi dali na naslovnico.

Luka Novak Pozorni ris, Ljubljana 2

ALEKSANDRA ABERŠEK

Krstno ime: Aleksandra

Skrajšana različica, na katero sem se odzivala od malega: Saška

Še krajša različica na katero se odzivam večini znancev in prijateljev: Saša

Skavtsko ime: Velikodušna želva

Rojena: 16.11.1974, ja škorpijonka

Stara torej: 13 let

Začetek skavtske poti: od 1990 v Kranju, prvo leto ustanovitve pod vodstvom Sabine Kern in Roberta Mezga (obljuba 2.5.1991 v KR).

Steg: Koroška 1 – že 14 let

Funkcije: 5 let četovodja čete Zvezde severnice, Koroška 1; 2 leti klanovodja klana Severni sij Koroške 1; 2 leti četovodja Čete pod Grajskim stolpom Velenje 1; tečaji za vodnike, taborne šole pota, državno vodstvo veje IV, razni tropi

Kaj imam rada v življenju: smeh, iskrivost in iskrenost, lepe ljudi navznoter in navzven, naravo, ljubezen, umetnost in lepoto vsega

Najboljša jed: vse, samo da NI meso (pice, lazanje, pašte, štrukjle, ajdove žgance, zavitke, tufu, avokado, sadje...)

Krvna skupina: A+ in sem tudi krvodajalka

Največje slabosti: ne znam vedno modro molčati, včasih preostre besede, večkrat sem preglasna (govor, smeh), ne počutim se slabo, če lenarim seveda.

Skavtinja na naslovnici izžareva prijaznost. Po prstanu sodeč je zaročena. Ker ima dva prstana, izgleda, da je dvakrat zaročena. Zelo se nam smili, saj jo očitno zebe brez bunde, saj ima rdeča lička (lepa punčka). Veliko naših skavtov je očarala. Rada poje, kar smo ugotovili iz njenega nasmeha. Skavtska oprema ji lepo pristoji, le s pasom je mimo vsekala. Verjetno je voditeljica volčičev, saj zgleda milo, prijazno in popustljivo. Ker zgleda zelo inteligentna, ji prisojamo še višjo funkcijo. Lučka, ki jo drži izraža, da ji duhovnost veliko pomeni.

PP Slovenske gorice 1

P.S.: Ob pisanju opisa smo pojedli cel kg bonbonov. Prosimo odgovornega, da nam poravna škodo.

EN LEP SKAVTSKI POZDRAV IZ TOPLEGA STUDIA

Glas skavtov in skavtinj že pet let lahko slišimo na valovih radia Ognjišče. V teh petih letih smo doživeli veliko sprememb, predvsem pa se je v studiu zamenjalo mnogo gostov. Za vse, ki pripravljamo oddajo, je radio kot ena šola in ti si naš učitelj. Z vsakim gostom se naučiš nekaj novega, z vsako oddajo dobiš nove izkušnje. In če se ozrem pet let nazaj, ko sem prvič vstopila v prostor, po radijsko imenovan studio, mi ostaja v spominu tole: tresle so se mi noge in roke, glas sem komaj spravila iz sebe in ko se je prižgala rdeča luč, ki je bila znak, da lahko začnemo z oddajo, se je zaslišalo iz mikrofona nekaj...nekaj tihega, nekaj boječega.... List, s katerega sem brala, je bil z vsakim stavkom bolj zmečkan in samo čakala sem, da pridem do konca, da se rdeča luč ugasne. Še vedno stopam v studio z malce treme, a to je tista trema, tista prijetna trema, ko veš, da boš poslušalcem in poslušalkam ponesel v njihove domov glas skavta in skavtinje in da je tvoja naloga, tvoja beseda nekaj odgovornega. Vsakič znova se zavedam, da imamo veliko, da je oddaja naše bogastvo, naš povezovalec s svetom. Zato želim za vsako oddajo nekaj pripraviti in v vsaki oddaji spregovoriti o delovanju skavtov in skavtinj. Če pogledam za nazaj, za vse ure dela, priprav, na tiste težke trenutke, mi kljub temu ni žal, da sem še vedno tu. Najprej skavtska oddaja in sedaj združeni oddaji, tako dijaška kot skavtska, v eno oddajo, imenovano Dijaška oddaja, sta mi prinesli eno veliko popotnico za življenje. Spoznala sem toliko ljudi, kot bi jih nekdo v celotnem svojem življenju. Radio je postal moj drugi dom. In če te le malce mika, da bi se mi pridružil, le hitro zavrti telefonsko ali pa hitro pred računalnik in mi napiši e-sporočilo. Če ne to, pa te vabim, da mi pomagaš oblikovati oddaje in se odzoveš na posamezna povabila, ko je treba kdaj posneti nekaj malega. A verjemi, vse malo je veliko in veliko v tem pomenu, da ljudje slišijo o nas. Dijaška oddaja je dobila nov uvodni single, iz katerega lahko takoj razberemo, da je oddaja tudi skavtska in en velik HVALA namenjam DRUŽINI SEČNIK, ki je bila pripravljena ustvariti nov uvodni single. HVALA in naj vam ON povrne. Oddaji lahko prisluhneš vsak četrtek ob 18.15 uri.

Mojca Polc Športna kresnička, Zagorje 1

mojca.polc@skavt.net, 041/ 323-345

POPUSTNIK

Skavti imamo popust v naslednjih trgovinah [uveljavljate ga lahko s skavtsko izkaznico]:

Porenta nahrbtniki, Virmaše 100, 4220 Škofja Loka, www.nahrbtniki-porenta.si
(višina popusta je odvisna od nahrbtnika)

Iglu šport: Tržaška cesta 88, 1111 Ljubljana Vič
Ljubljana BTC, Hala 3
Jadranska cesta 27, 2000 Maribor
Petkovškovo nabrežje 31, Ljubljana Center
Alpska cesta 37, Lesce
Ul. mesta Grevenbroich 9, Celje
Poljanska cesta 4, Škofja Loka
Ulica padlih borcev 1a, Tolmin
www.iglusport.si - 10%

Annapurna way, Krakovski nasip 10, Ljubljana - 10%

Kolesarski center Bauer, Ljubljana BTC, hala 9, www.centerbauer.com
(10% pri nakupu koles, 5% pri nakupu kolesarske opreme)

Antus, Čopova 5, 1000 Ljubljana, www.antus.si - 10%

Šiviljstvo Apolonija, Prešernova 2, Šentilj, www.humanfish.si - 10%

PLAMEN, KI NOSI VESELJE.....

December.... Advent. Pričakovanje. Ljubezen. Dobrota. Mir. In mladost... Mnogo je asociacij, ki se nam porodijo ob besedi december. Ena izmed njih pa je za nas, skavte, zagotovo tudi Luč miru iz Betlehema.

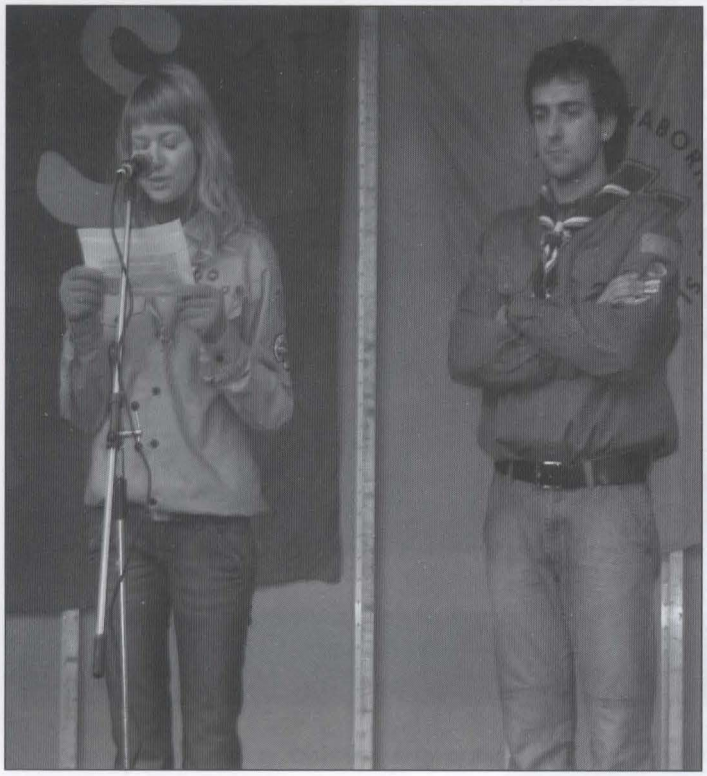

V našem stegu Cerknica 1 smo letos že drugič zapovrstjo akcijo LMB zastavili dokaj obširno. Povezali smo se z domačimi taborniki in skupaj oblikovali vikend, ki smo ga popolnoma posvetili Luči miru iz Betlehema.

V petek, 16. decembra popoldne, se nas je okoli 50 nadobudnih skavtov in tabornikov zbralo na železniški postaji z namenom obiskati našo prestolnico in domov ponesti plamen iz Betlehema. V Ljubljani smo se tako udeležili maše v stolnici, pred magistratom pa smo prisostvovali programu in po končani prireditvi prižgali naše svečke ter se kot palčki z rdečimi lički in nosovi, laternicami v rokah in kapami na glavah podali nazaj na Notranjsko.

V soboto popoldne smo za širšo javnost pripravili krajšo prireditev, s katero smo želeli ljudi opozoriti na pomen Luči miru iz Betlehema in jim popestriti začetek prazničnih dni. Na prireditev smo povabili tudi našega gospoda župnika ter gospoda podžupana, da sta spregovorila nekaj besed. Večino programa pa smo oblikovali mi, mladi, saj je bila tudi letošnja poslanica posvečena mladosti, njenim čarom in težavam. Tako so klanovci skupaj z noviciatom pripravili igrico, v kateri so predstavili vsakdanjik mladostnika, taborniki so nam postregli z recitalom nekaterih pesmi o mladosti, združeni zborček pa je s pesmijo poskušal odgnati mraz in obiskovalcem na obraz narisati nasmeh.... Vendar pa se na žalost nasmeh ni izrisal na veliko obrazih... pa ne zaradi morebitne neuglašenosti pevcev, temveč zaradi slabega obiska prireditve. Kljub reklami in lepemu vremenu se očitno ljudem ni zdelo vredno vzeti ene ure časa, da bi nam prisluhnili in pustili, da v njih prebudimo spomine na mladostno razposajenost. Pa vendar.... Tisti, ki so prišli, so bili zadovoljni, in so lahko že v soboto ponesli Luč miru iz Betlehema v svoje domove. Ostali so morali počakati do nedelje...

Takrat smo namreč plamen ponesli tudi v cerkev k maši... Pa ne samo v domačo župnijo, temveč tudi v 4 sosednje, kjer so nas bili še posebej veseli, saj skavtov ne vidijo vsak dan, zato so si nas ogledovali kot kakšno znamenitost ☒

V ponedeljek pa nas je čakal še zadnji del našega projekta: delegacija petih skavtov in tabornikov je »špricala« faks in po Cerknici in okolici delila mir. Obiskali smo namreč okoli 20 različnih javnih ustanov in organizacij, vsem pa smo prinesli svečko s plamenom iz Betlehema. Tako smo se ustavili na vseh šolah v okolici, na občini in upravni enoti, knjižnici, bankah, pošti, policiji, domu za ostarele in še kje. In povsod smo bili lepo in prijazno sprejeti. Ljudje so nas bili veseli; zadovoljni so bili, ko so videli mlade, ki se trudijo za dobro, mlade, ki poskušajo nekomu polepšati praznike; bili so veseli, da smo se spomnili tudi nanje in jim prinesli tisto drobno lučko, ki pa lahko sveti zelo močno, če je le znaš prižgati pravilno - z ognjem ljubezni.

In ko smo oddali še zadnjo svečko, smo bili veseli tudi mi. Veseli, ker se je z razdajanjem tudi v nas prižgal plamen dobrote in miru, ki nas je grel čez praznike; veseli, ker smo z drobnimi dejanji nekomu privabili nasmeh v oči. Še najbolj pa smo se razveselili dejstva, da smo zbrali kar nekaj denarja, ki smo ga lahko namenili deklici iz naše okolice, ki potrebuje denar za nakup invalidskega vozička....

Nasta Mele, Ljubezniva pikapolonica, Cerknica 1

MI SE MAMO RADI!

»Vsak je vsakemu brat, vsak se z vsakim hoče igrat` ... S kitaro v roki poskuša si pet` in kakšno skavtko v srček zadet`!« V letošnji jeseni so bili srčki še kako razigrani v Stegu homških sončkov. Veselili smo se namreč kar dveh skavtskih porok. Prva je bila že v soboto, 24. septembra, v Smledniku, kjer sta si obljubila večno zvestobo in se skupnim podvigom naproti podala homška Neža Kalan, Bodeča neža, in francoski Herve Le Roux. V soboto, 15. oktobra, pa sta zakrament sv. zakona v Starem trgu pri Ložu sklenila in se združila v objem ene skavtske rutke loška Majda Šraj, Vztrajna levinja, in homški Andrej Mihelčič, Modri orel. Mladoporočencem želimo vesel potep skoz drn in strn življenja. Naj vas vedno greje kakšen košček sončnih žarkov, ki se raztezajo iznad Homškega hriba. Srečno pot!

Homški sončki

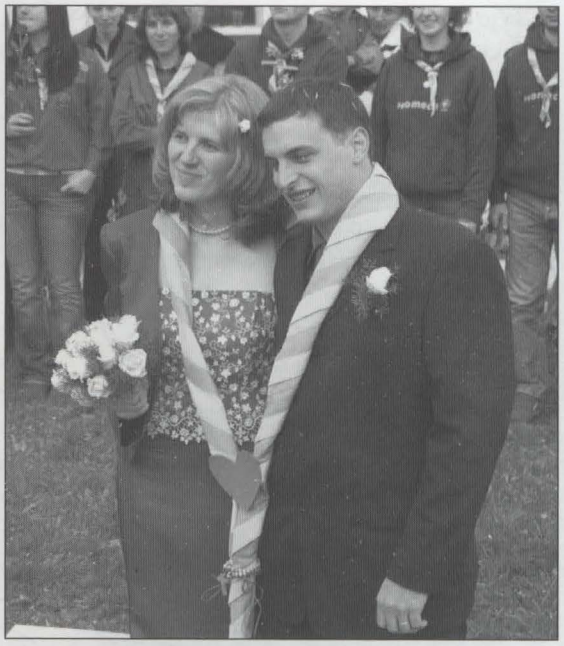

REKLAME

LAČNI KLJUNČKI TE ČAKAJO!

Si kdaj pomislil/a, kaj se zgodi s pticami pozimi? Če ne odletijo na jug, prezimijo tukaj. Zebe jih in lačne so. Če bi rad/a tudi ti naredil/a kaj zanje, potem se odpravi do sedeža ZSKSS, kjer te čaka zaloga ptičje hrane.

Krmljenje ptic v zimskem času je tudi odličen način, kako skavtom približati svet ptic in jim privzgojiti odgovoren odnos do narave.

SVET SI.

Odprti prostor na temo okolja in kaj ima Bog s tem

18.2.2006

Http://tov.skavt.net/

Samo za VIP (voditelje in popotnike)

Trače za naslednjo številko Skavtiča pa pošljite na naslov irenamrak@gmail.com.

Ko smo bili še mladi in navihani IV, je veljalo, da so novinci "ponavadi" (beri vedno) potegnili kratko. Tako je bilo na enem od številnih zimovanj, kjer se je nekdo znašel prvič. Isti fant je tudi prvič spal na tleh v spalki. Vsekakor ga je begala spužvasta zvita stvar, ki mu jo je mati pritrdila na nahrbtnik. No, starejši smo mu z veseljem razložili, da »ARMOFLEX« spada V spalno vrečo, da ponoči ne spiš NA trdih tleh in da te NE zebe. Revež bi celo noč spal z armofleksom v spalki, če ga ne bi prej zalotil voditelj.

Za vse tiste nevedne skavte, ki ne sledijo »rumenim« stranem v ostalih časopisih, naj zapišemo, da je naš načelnik Slavko Lenart postal pravi dohtar!!! Ko enkrat držiš v roki svojo doktorsko disertacijo, potem si seveda med drugim zaslužiš tudi svoj trač v Skavtiču.

Kako izvidniki in vodnice na izzivu 30. 4. s splavom prečkajo ledeno Sočo?
2 metra na splavu ostalo ob splavu ...
(No one was hurt, ill or drowned during operation.)

Pri kraji zastave je bila prijeta straža. Po Murphyju eden ni imel piščalke, drugemu pa so jo tiščali (pre)globoko v usta. Prvi (še vedno šepetaje, da ne prebudi tabora?!): »Piskaj, piskaj ...«
Drugi (s piščalko nekje v grlu) (šepetaje): »Ne morem ...«
Zastava je tako brez alarma dobila noge ...

Ko so izvidniki na taboru kuhali golaž, jim je na šlo na začetku precej počasneje kot vodnicam. Seveda pa za to ni bila kriva njihova kuharska nespretnost! Kje pa!!! Le Tadej se je tistega ogromnega kosa mesa lotil z narobe obrnjenim nožem. To pa je seveda ugotovil šele, ko je z muko narezal že skoraj vse meso ...

Kaj naredi PP, ko ga pri kraji zastave zasačijo sedečega za grmovjem, 5 m oddaljenim od tabora?
Vstane, zbeži čez potok, na drugi strani previdno sleče vsa (mokra) oblačila in beži dalje. Le zakaj smo se nato čudili odkupnini?!

Kako fantovski vodi sušijo vodove zastavice na zimovanju? No, Medvedi jo postavijo nad peč, Sove pa kar na peč ... In potem nam ni bilo jasno, zakaj se je voditelj čudil, da se med obedom kadi iz fantovske sobe!?!

Zagotovo lahko trdimo, da skavti ne opravljamo žgalnih daritev! Vendar pa jim niso nasprotovali Orli, ki so pred tedni urejali precej zanemarjeno okolico hiše, ki že dolgo ni bila v uporabi. Na ogenj so namreč poleg vej in smeti dali tudi posmrtne ostanke kokoši, ki so jih našli v bližini!

Iva, voditeljica VV, bere nov skavtski priročnik Bodi pripravljen, Mojca, voditeljica IV, pa medtem bere neko revijo. Potem pravi Iva: »Veš kej piše tle? Da si lahko človek izboljša vonj tako, da si z vodo ovlaži zgornjo ustnico!«
Mojci pa to kar ni bilo jasno: »Ma, če smrdiš, zakj se ne greš rajši umit?«
Seveda je Iva mislila na to, kako dosežemo boljšo zaznavo vonjev v naravi, Mojci pa kar ni šlo v račun, da bi zaradi tega, ker si "umiješ" zgornjo ustnico, lepše dišal.

JSKO LEPI

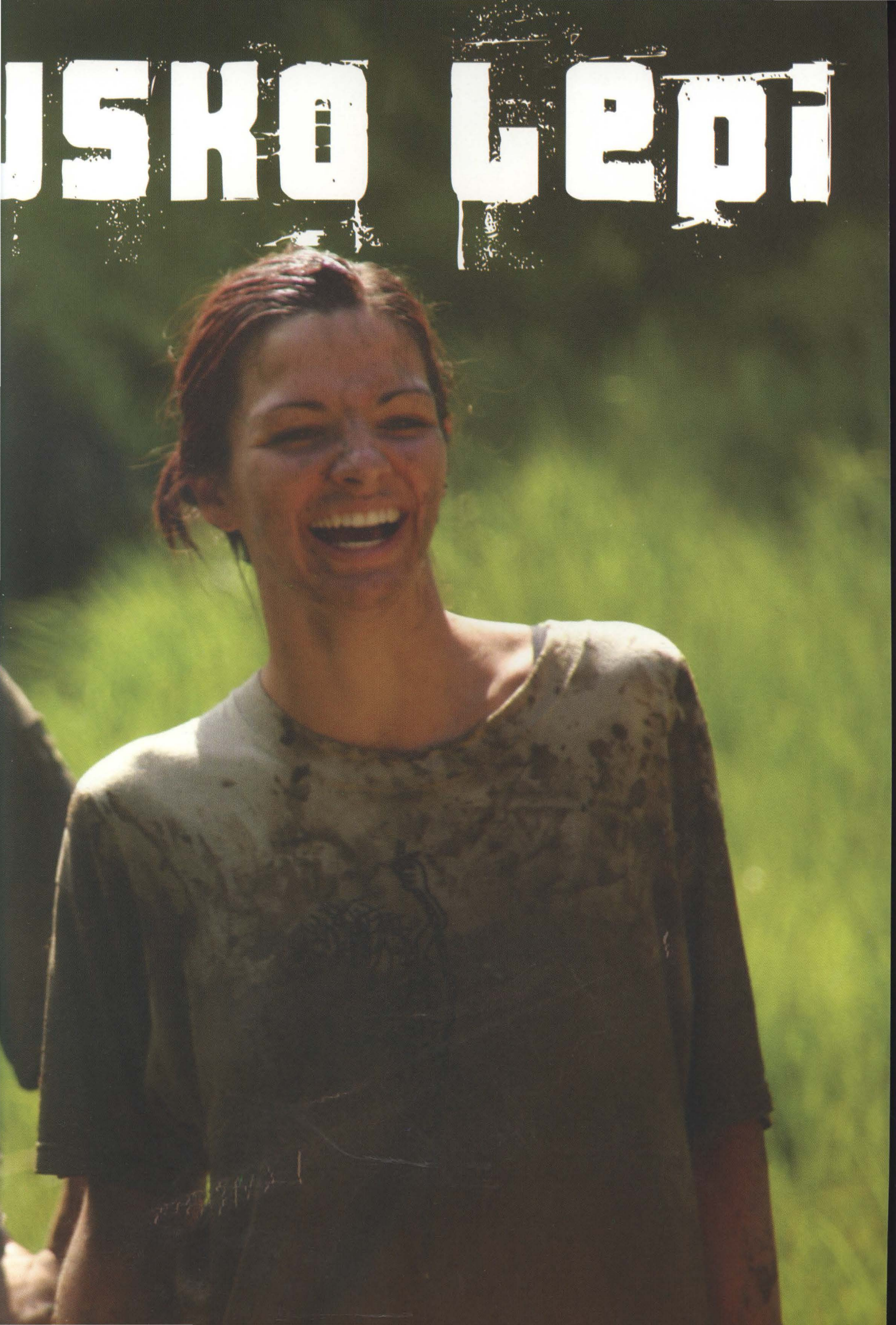

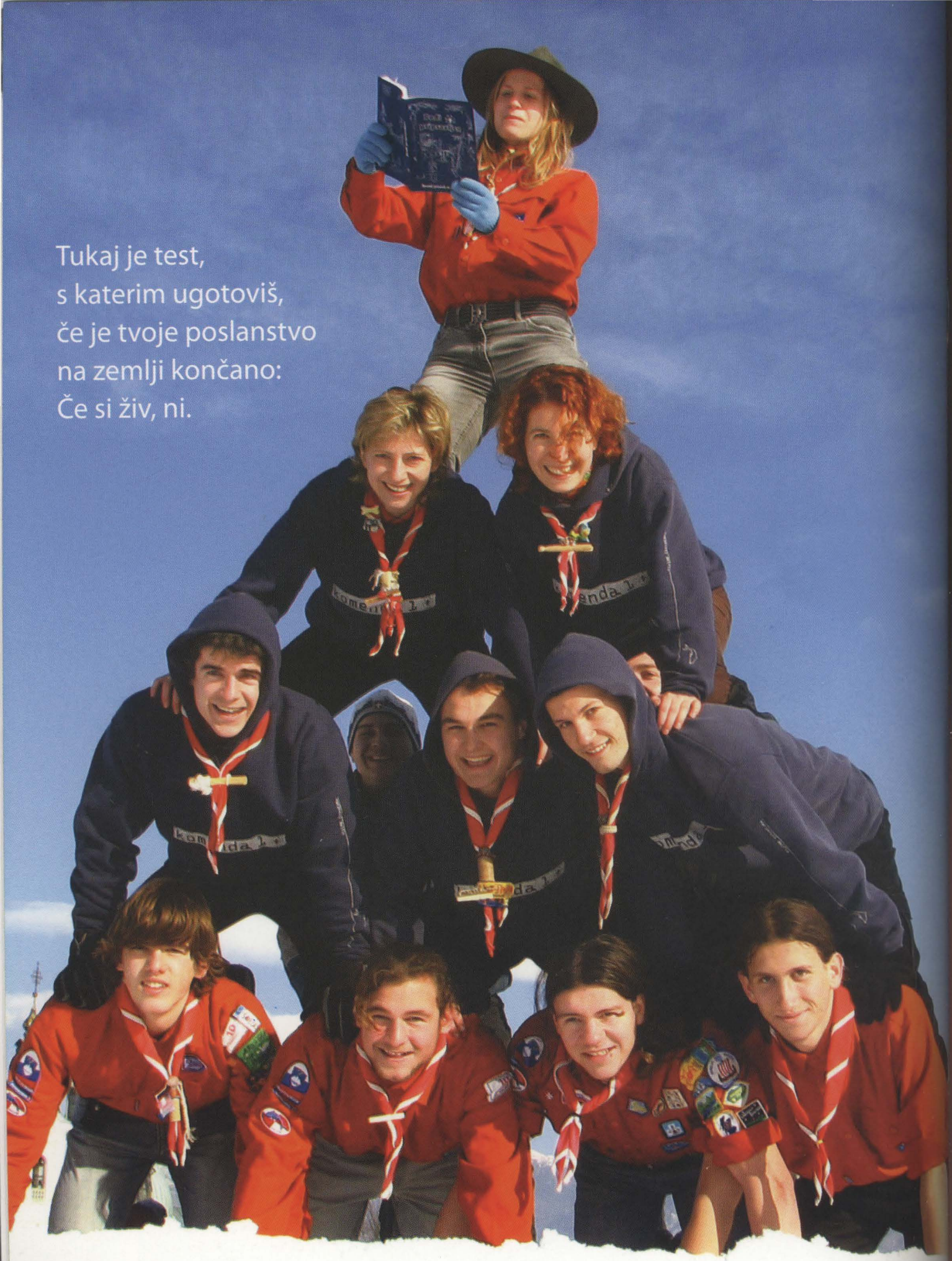

Tukaj je test,
s katerim ugotoviš,
če je tvoje poslanstvo
na zemlji končano:
Če si živ, ni.